

BORBA®

-STARA ZAGORA - LION
XI - XII Century

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

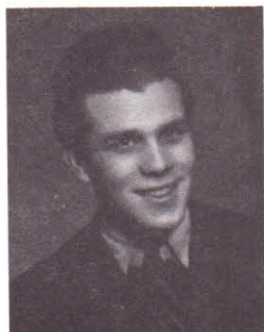
JULY 1986

ЖЕРТВИ

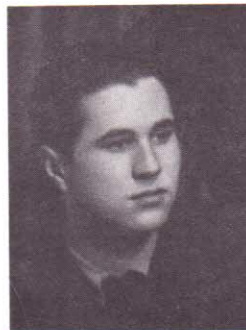
на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Богданъ
Величковъ

Бойчо
Балтовъ

Никога не ще забравимъ!

На 3 октомврий 1947 година станаха жертва на престъпния комунистически режимъ въ България

Богданъ Величковъ, 22 год. отъ София
Бойчо Балтовъ, 20 год. отъ Стрелча
Мишо Бояджиевъ, 21 год. отъ София
Пѣйчо Пѣевъ, 21 год. отъ София
Стоянъ Бижевъ, 32 год. отъ Габрово
Трифонъ Христовъ, 22 год. отъ село Горни Дѣбникъ, Плевенско
и още трима български младежи съ неустановена самоличностъ.

Тъ всички бѣха млади, пълни съ надежди, жадуващи за свободенъ животъ. Тъ не можаха да търпятъ хомота, нахлузенъ отъ умразното комунистическо правителство, не продадоха съвестта си на окупаторитъ и тѣхнитъ български агенти.

Никога не ще простимъ!

Тъ обичаха своята Родина повече отъ всичко. Подтикнати отъ най-свѣтли идеали, тѣ решиха да напуснатъ мило и драго, и да потърсятъ свободата.

За жалостъ, агенти на престъпната властъ осуетиха тѣхнитъ планове. Въ разцвѣта на живота имъ тѣ бѣха арестувани и най жестоко избити. Тѣхнитъ предатели и убийци може-би все още се криятъ изъ тѣмнитъ бюра на милицията, но ще дойде деня, въ който тѣ ще отговарятъ за своитъ престѣпления.

Вѣчна слава на героитъ и вѣчно проклятие за тѣхнитъ убийци!

За да прикриятъ своето престѣпление, по типиченъ комунистически начинъ въ Софийската преса бѣ обявено следното напълно измислено съобщение:

УНИЩОЖЕНА ВЪОРЪЖЕНА ГРУПА ПРИ ОПИТ ДА ПРЕМИНЕ ГРАНИЦАТА

СЪОБЩЕНИЕ НА ЩАБА НА ГРАНИЧНИТЕ ВОЙСКИ

Щабът на граничните войски съобщава:

При опит за преминаване на границата бяха унищожени от граничните войски: на 3 т. м. към 23 45 ч. една въоръжена група, състояща се от 5 души, при опит да премине границата се е натъкнала на гранична засада близо до граничната линия, южно от град Малко Търново.

На командата от граничния наряд да се предадат, бегълците са открили огън. В резултат на завързалата се престрелка групата е била обкръжена и унищожена.

Самоличността на трима от тях до този момент не е установена, а останалите двама са: Стоян Стефанов Бижев на 32 години от гр Габрово и

Трифон Петров Христов, на 22 г. от от с. Горни-Дѣбник, Плевенско.

Два часа по късно, в същия район и по същия начин, е била унищожена и втора група, състояща се от 4 души, движещи се към граничната линия, с намерение да преминат на турска територия.

От направената проверка се установило, че убитите се казват: Михаил Михайлов Бояджиев, чиновник от гр. София. Бойчо Велев Балтов от с. Стрелча, Панагюрско, Пейчо Любенов Апостолов и Богдан Константинов Величков, последните двима от гр. София. След направения оглед в присъствието на прокурора при обл. съд, е съставен протокол.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА**БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.**

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O.Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ
 Редакторъ: Драгомиръ Загорски

Година 35, брой 2.

Нижна деветдесетъ и трета

Юний 1986

ДА БЖДАТЪ, ИЛИ... ДА НЕ БЖДАТЪ ?

Д-ръ Иванъ Дочевъ
 Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф.

Международниятъ тероризъмъ въ последнитъ години се засили извънредно много и се разпростря не само въ странитъ отъ Близкия Изтокъ, но и въ тѣзи на Западна Европа съ всички предвиждания да се разшири още по-вече и се прояви и въ Америка.

Най главниятъ обектъ, срещу който е насоченъ международния тероризъмъ, е САЩ и нейнитъ съюзници въ лицето на тѣхнитъ дипломати, военно служащи или обикновени граждани, пътуващи като туристи или по други причини.

Безброй сѣ случаитъ, които могатъ да се изброятъ за международенъ тероризъмъ, на който станаха жертва хиляди невинни хора. Всеизвестна е акцията срещу квартироващитъ въ Ливанъ американски войници, отвлечане на дипломати и умъртвяването имъ, завладяване самолети и убиване на пътници експлодиране бомби на летища, като тия въ Виена и Римъ, юдето загинаха десетки невинни граждани, атентати срещу отговорни лица и пр.

Съгласно достовѣрни официални сведения се знае съ положителностъ, че въ Иранъ, въ Ливанъ - територията контролирана отъ Сирия, въ Либия и въ други комунистически страни, между които и България, съществуватъ специални лагери за трениране на терористи. Кадритъ за тѣзи терористи се подбиратъ отъ фанатични привърженици на Кхомени, Кадафи, Арафатъ, както и отъ фанатизирани секти и марксистки групи.

Легациитъ на Иранъ, Либия и редица комунистически страни въ Западна Европа сѣ централи, отъ които се дирижира международния тероризъмъ. Служащитъ въ тия легации, регистрирани като дипломати, въ сжщностъ сѣ шпиони и терористи. Знае се, наприимъръ, че между сградитъ на легациитъ на Иранъ и Либия въ Римъ, намиращи се на улица Номентана, съществува подземенъ тунелъ, чрезъ който се размѣнятъ хора и организиратъ съвмѣстни акции. Косро Шахи, отъ Иранъ - водача на уличнитъ тълпи въ Техеранъ, които въ 1979 година нападнаха американската легация и плѣниха тамъ цѣлия персоналъ, като го държаха 444 дни, сега сжщия Шахи е ирански пълномощенъ министъръ при Ватикана. Абу Аббацъ - водача на палестинскитъ терористи, които завладѣха миналата година въ Сръдиземно море италианския параходъ "Ачуле Лауро" и убиха нѣкои отъ пътницитъ, сега, този сжщия Аббацъ, подъ друго име е ирански дипломатъ въ Югославия.

Тѣй както се развиха събитията радиуса на действие на международния тероризъмъ не е вече ограниченъ само въ рамкитъ на възможностъ за провеждане изолирани акции: плѣняване на нѣкой дипломатъ, самолетъ или експлодиране бомба въ нѣкое летище. Сега вече международния тероризъмъ има възможностъ да провежда терористически нападения дори срещу военни обекти и бази и да нанесе неимовѣрно голѣми щети и жертви. Официално е потвѣрдено, че презъ

1981 год. Иранъ е закупилъ отъ Швейцария 80 самолети марка РС-7, преобърнати въ бомбардировачи, и иматъ вече добре тренирани пилоти, самоубийци, които всъкога могатъ да проведатъ акция на всъко мѣсто и срещу всъки обектъ. Случая съ Пърлъ Харбъръ, сега може да се повтори съ американската флота въ Сръдиземно море.

Развитието и организирането на международния тероризъмъ, до степенъта до която той се издигна, не е възможно да се постигне ако нѣма нѣкой, който да субсидира и инспирира. Единъ внимателенъ анализъ и проследяване - кой може да има интересъ да използва международния тероризъмъ за свои политически цели, и като така, кой може да бѣде този, който субсидира и инспирира международния тероризъмъ, води до заключения, които сочатъ къмъ едно и сѣщо мѣсто: МОСКВА.

Странитѣ, които сѣ база за подготвяне на терористи - Иранъ, Сирия, Либия, сѣ въоръжавани и зависими отъ Съветския Съюзъ. Други страни, замѣсени въ терористични акции, като България, сѣ сателитни на Съветския Съюзъ и не могатъ да предприематъ нищо безъ инструкции или одобрение отъ Москва. Тѣзи факти потвърждаватъ заключението, че само Съветския Съюзъ може да бѣде силата, която има интересъ и стои задъ "завесата", като субсидира и инспирира международния тероризъмъ. Сѣщо така факта, че до сега не е отбелязанъ нито единъ случай за провеждане терористическа акция въ Съветска Русия, недвусмислено потвърждава вѣрността на заключението, че международния тероризъмъ се инспирира и субсидира отъ Москва. Потресяващи сѣ сведенията, които сѣ на разположение, за дейността на Съветския Съюзъ по отношение на международния тероризъмъ.

Абсолютно е установено, че отъ години наредъ и по настоящемъ въ Съветска Русия сѣществуватъ така нареченитѣ "Бригади за Специални Задачи" командувани отъ генералъ Петъръ Ивановичъ Увашинъ, въ които участвуватъ 30.000 нарочно тренирани комунисти готови да проведатъ, навсѣкжде въ свѣта заповѣдана акция - тероризъмъ, саботажа, убийства, атентати и пр. Споменатитѣ бригади се намиратъ подъ прѣкото ръководство на КПВ. Въ Съветска Русия сѣществуватъ редица лагери за тренировка на тия бригади, единъ отъ които е въ Цели Води - Украйна. Всъки участникъ въ бригадитѣ е въоръженъ съ автоматъ "Калашниковъ", 300 патрона, пистолетъ, и специаленъ ав-

томатиченъ ножъ, който при натискане на едно копче изхвърква на 10 метра далечина. Въ бригадитѣ се трениратъ хора и отъ други комунистически страни, между които Куба и България. Въ всъка легация на Съветския Съюзъ въ свободнитѣ страни, подъ формата на шофьори, пазачи, градинари и прислуга, се намиратъ много и много членове на тия бригади. Голѣмъ брой отъ съветскитѣ атлети, които отиватъ на Олимпиядитѣ, сѣ членове отъ бригадитѣ.

Части отъ тия специални бригади потушиха въ България презъ 1960 година анти-съветската опозиция, явила се въ самата комунистическа партия.

Части отъ тия бригади потушиха презъ 1968 год. анти-съветската опозиция въ Чехословакия и арестуваха Дубчекъ.

Части отъ тия бригади убиха презъ Декември 1979 год. въ Кабулъ, Афганистанъ, Президента Хафициалъ Аминъ, поставиха червенъ президентъ и съветскитѣ войски навлѣзоха въ страната.

Абсолютно е установено, че днесъ въ Либия има надъ 5.000 Съветски военни съветници, много отъ които сѣ отъ споменатитѣ "Бригади за Специални Задачи", които сѣ инструкторитѣ въ лагеритѣ за трениране на терористи.

Безъ съмнение се знае, че тия Съветски "Бригади за Специални Задачи" използватъ стратосферни сателити за информация и шпионажа и че иматъ специално направени миниатюрни подводници, които могатъ да засядатъ на дъното на морето и да стоятъ тамъ дълго време безъ да проявяватъ животъ, за да не бѣдатъ открити. Сѣдитѣ подводници се използватъ и за шпионажа. Така напримѣръ презъ 1984 година шведскитѣ военни власти установиха, че такава подводница се е появила, само на нѣколко километра отъ царския дворецъ въ Стокхолмъ, въ морето, но не е било възможно да бѣде открита поради споменатитѣ нейни качества. Английскитѣ власти въ Гибралтаръ установиха, че въ началото на тази година една такава миниатюрна съветска подводница е минала презъ прохода Гибралтаръ, но не сѣ я открили.

Най-главната задача, която иматъ тия "Бригади за Специални Задачи" е: въ случай, че се дойде до война, преди да бѣде официално обявена, да миниратъ и разрушатъ атомнитѣ съоръжения на Свободния Свѣтъ и Америка, да разстроятъ връзкитѣ на команднитѣ постове на НАТО съ тѣхнитѣ военни части, да разстроятъ снабдителнитѣ и други централи, да ликвидиратъ лидеритѣ

на противника - военни и граждански, за да подсигурят успешното нахлуване на Съветската Армия.

Всъки ден опасността се приближава все по-близо и по-близо до Америка. Никарагуа, на самата граница на Америка, е вече преобърната във военна база на Съветския Съюз, която без съмнение, ще бъде използвана за провеждане на международен тероризъм на американския континент, а утре използвана и като база за Съветска агресия срещу Америка.

Ние поздравяваме и адмираме американския президент Роналд Реган, за гдето той положи извънредно голъми усилия и успя да прокара щото Америка да подкрепи антикомунистически борби във Никарагуа.

Ние поздравяваме и адмираме американския президент Роналд Реган за наказателната акция, която той проведе на 14 Април 1986 година срещу Либия във отговор на терористическата акция на либийски терористи, които на 5 Април 1986 год експлодираха бомба във един клуб във Западен Берлин, където убиха двама американски сержанти и раниха 60 американски войници, освен другите жертви.

Борбата срещу международния тероризъм трябва да бъде поставена на нова база, реорганизирана и засилена, тъй като той не е изолирана проява на религиозни фанатици, лунатици или садисти, а е едно от оръдията във ржцетъ на Москва за провеждане голъмия план на комунистиче за завладяването и комунизирането на цълия свътъ.

Още от самото начало на комунизма, от времето на Ленин, бь декларирано, че главната цел на комунизма е завладяването на цълия свътъ. Съгласно инструкциите, дадени от Ленин, комунистиче трябва да разстроят от вътре капиталистически страни (така комунистиче наричат свободните страни) и ги поставят във положение да не могат да се съпротивляват, да се разложат и да капитулират предь удара, който ще имь се нанесе, когато дойде времето. До днес никюде и никога комунистиче не сж показали и най-малко желание да отстъпят от тази своя генерална цел, нито сж направили каквато и да е стъпка за промяна на тази тьхна политика. Какво говори главния секретарь на Съветския Съюз Горбачовъ, когато е на посещение на Запад или на конференция съ Президента Реган, ньма никакво значение. Това е пропаганда за наивниците. Истината на каква позиция стои Съветска Русия и какви сж

плановетъ на Горбачовъ, ясно се подчерта на конгреса на комунистическата партия, който заседава презъ Февруарий въ Москва. Речта на Горбачовъ бьше повторение думите на Ленин. Решенията на конгреса потвърдиха, че ньма никаква промяна въ политиката на комунизма и че международния тероризъм е едно от срьдствата на комунистиче за постигане на тьхната целъ.

Заглахата за Свободния Свътъ не сж отдълните терористически акции, колкото и жертви ть да костватъ. Заглахата е комунистическата агресивна цел - завладяването и комунизирането на цълия свътъ, която целъ сжществува още от самото начало от когато се появи на международната политическа сцена комунизма и която целъ се преследва безъ никакви измьнения или отклонения.

Свободния Свътъ и Америка ньма да се спасят от заглашващата ги опасност ако се ограничат и задоволят съ ликвидирането на физическите изпълнители на терористически акции или съ наказателни мьрки срещу страните, въ които се трениратъ терористи и които сж ангажирани въ провеждането на международния тероризъм.

Комунистическата централа въ Москва, която използва международния тероризъм като едно от своите оръдия за осъществяването на своята целъ, ще продължава да действа, нови и нови терористи ще бъдат тренирани, нови и нови терористически акции ще бъдат предприемани, до като се подготви терена за генералното комунистическо настъпление срещу Свободния Свътъ.

Въ продължение на изминатите 40 години от края на Втората Свътвна Война до днес международните политически събития се развиха неимовьрно бьрзо и се достигна до положението щото днес Свободния Свътъ и Америка да бъдат изправени предь въпроса: Д А Б Ж Д А Т Ъ И Л И Д А Н Е Б Ж Д А Т Ъ ?

За свободните страни и за Америка сжществува само два пътя: или да възприемат теорията, че "преклонена глава сабя не я сече", да отлагат колкото могат и на края да капитулират предь комунистическата агресия, или да реагират днес, не утре, когато вече ще е късно, днес - да дигнат "юмрукъ" и да ударят съ всички сили - да разрушат централата, която подготвя утрешното комунизиране на свътъ, за да се спасят от заглашващата ги червена опасност.

Срьденъ пътъ ньма !

ЖИВЕ и УТРЕШНА СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ

НАЦИОНАЛНИЯ ВЪПРОСЪ

Становището ни по националния въпросъ се гради върху основнитъ начала, очертали отношението на българския народъ къмъ въпроситъ на неговото битие, съхраняване и възделения, такива каквито бѣха възприети отъ дейцитъ на Възраждането, апостолитъ на Априлското въстание и борцитъ за обединението на нацията ни презъ последнитъ сто години.

Нашиятъ основенъ принципъ е билъ и си остава "ние чуждото не искаме, но своето не даваме". Това, което ни принадлежи е установено и може да се уясни лесно проследявайки стремежитъ на дейцитъ за екзархийска автономия отъ сръдата на миналия вѣкъ, борбитъ на сънародницитъ ни за обединение съ майка България отъ 1879 г. до наши дни и теоритичнитъ обосновки на изтъкнати наши интелектуалци. Тѣ често сж се покривали съ мнението на видни чужди учени, историци и държавници, и даже сж били подкрепяни съ доводи отъ тѣхна страна. Отношението на Отоманската империя въ лицето на представителитъ на нейния държавенъ апаратъ и съгласието ѝ за възобновяването на българската държава презъ 1877 година, утвърдено и санкционирано въ международни споразумения и договори, е сжщо мѣродавно поради факта, че новата държава бѣ юридически наследникъ на правата и задълженията на Отоманската империя върху земитъ и населението, които бѣха припознати на България.

Поне отъ края на седмия вѣкъ до наши дни българи сж живѣли, продължаватъ да живѣятъ и сж устройвали своя държава върху територия, простираща се между Карпатитъ и Бѣло море и между Волга и Драва. Това сж приблизителнитъ исторически, географски и етнически граници на България, описани и доказани въ редица исторически справки и изследвания. Националната и етническа приемственостъ сж основнитъ жалони за очертаването на географски и държавни координати. Въ нашия случай тѣ се допълватъ и преплитатъ съ ДЪРЖАВНАТА приемственостъ на България върху принадлежащи ней земи и на селение презъ течение на повече отъ 1.500 години. Периоди на упадъкъ -- понѣкога съпроводени съ западане на нѣкои атрибути

отъ държавното ни устройство -- никога не доведоха до изчезване на националното чувство и съзнание на българитъ, даже когато държавата ни временно е била принудена да признае чуждоземци като върховни повелители. Фактитъ около създаването и устройството на Второто българско царство презъ 12 тия вѣкъ, както и лекотата, съ която нова България бѣ изградена следъ Освобождението показватъ трайната и непрестанна връзка между поколенията ни презъ вѣковетъ.

Въ перспективата на последнитъ 150 години схващанията на преобладаващата частъ отъ българския народъ по националния въпросъ сж били идентични. Даже днесъ, въ периодъ на безправие, лишение отъ самоизява и систематично потъпкване на идеали, съществува рѣдко и безпримѣрно еднородушие на възгледи и разбирания относно традиционнитъ български земи и население. Малко сж съвременнитъ българи, които и да се намиратъ по свѣта, които да не се възмущаватъ отъ съдбата и участъта на своитъ сънародници, голѣма частъ отъ които и днесъ се намиратъ подъ чуждо управление.

Отношението ни къмъ националния въпросъ, обаче, трѣбва да се изтъкне и изяви съ сила, която да противостои на поражението, уничието и безизходицата, къмъ които нашитъ противници се опитватъ да насочватъ народа ни. Въпрѣки яснотата на националнитъ идеали -- които сж отколе открити на хоризонта на нашето битие -- могъщи фактори по свѣта се стремятъ да подкопаятъ устоитъ ни и да ни лишатъ отъ живота на българщината, даже съ помощта на сънародници-ренегати. Дори да има свобода за българитъ, които живѣятъ въ собствена си държава, тя не ще бѣде пълна докато има наши сънародници, които се намиратъ подъ чужда властъ. Отнетата свобода на българитъ извънъ предѣлитъ на българската държава -- такава каквато съществува въ момента -- отнима свободата и добродетелитъ на всички ни. Затова не трѣбва да има никакво съмнение въ светостъта на нашитъ пориви. Обединението на всички българи е целъта и стремежа на българската нация,

народъ, държава: тѣзи идеали сѣ неотмѣними.

Провеждането на нашата политика по националния въпросъ преминава презъ нѣколко етапа и се развива съобразно динамиката на историческата обстановка. Първа и най-главна задача е да се преутвърди единомислието на всички българи относно основните начала на нацията и националните ни идеали. Това изисква -- но не се изчерпва -- съ обновяването на националния организъм и отстраняването на всички лъжи, заблуждения и фалшификации, на които народа ни е билъ подложенъ презъ последните 40 години. Пропагандирането на коварната постановка, че нашите национални стремления и идеали трѣбва да отстъпятъ предимство на съображения отъ класовъ или интернационаленъ характеръ, както и поставянето на нашия народъ и на българската нация на второ мѣсто следъ Русия и СССР, сѣ прояви отъ съвременната история, сѣ трѣбва да се съобразимъ и които трѣбва да отстранимъ преди да започнемъ нашата борба за освобождение и обединение.

Следъ отпадането на натрупаните лъжи и заблуждения относно нашата история, минало и перспективи, дългъ ще е на всеки българинъ да допринесе за постигане на идеалите въ името на които редица поколения се бориха и заради които стотици хиляди българи сложиха кости по бойните полета. Въ сегашния исторически моментъ нашите национални претенции обхващатъ -- безъ да сѣ ограничавани -- предимно земи и население подъ гръцко, румънско и югославско /македонско-сръбско/ управление. Южна Тракия: отъ гръцко-турската граница на западъ и до Бѣло Море на югъ, е земя, която безспорно принадлежи на България поради кръвни, културни, исторически, географски и етнически връзки. Сходни претенции сѣ изявиени къмъ днешната т.н. народна република Македония, както и къмъ Западните покрайнини: Пиротъ, Тимошката долина, Нишъ, Кавадарци и Босилеградъ, въ момента частъ отъ Сърбия. Северна Добруджа, понастоящемъ принадлежаща на Румъния е третата частъ отъ безспорна българска територия, на която присъединяването къмъ Родината ни е желателно.

Тѣзи земи и население представляватъ програма-минимумъ за осъществяване на историческото обединение на българите отъ Балканския полуостровъ. Това ще бѣде належащата задача въ момента, когато България

отхвърли комунизма, а съ него и всички лъжи и заблуди, сѣ които софийските продажници тровиха народа ни въ изгода на покровителите имъ отъ Москва.

Чистото и дълбоко нравствено отношение на българите къмъ ВСИЧКИ национални малцинства въ страната, които традиционно се радваха на свобода и национална изява продължи до момента, въ който народа ни не може да бѣде виненъ за прояви /като сегашното преследване на турското малцинство/, които сѣ несъвмѣстими съ духа и същността му, дѣла които хвърлиха калъ върху добротата ни име и репутация и които сѣ дължими единствено на продажната политика на шепата софийски престъпници. За съжаление обаче, нито единъ отъ нашите съседи не може да посочи безъ свѣнъ проявите си по отношение на българското малцинство въ тѣхните земи. Български църкви, училища, списания и вестници, културни мѣроприятия, народни обичаи, обряди и наредби бѣха и продължаватъ да бѣдатъ систематично подтискани. Стигна се до печалното обстоятелство на съвременieto, когато даже самия терминъ Българинъ е забранена дума въ страни, които се смѣтатъ за цивилизовани и принадлежатъ къмъ ООН.

Ние съзнаваме, че денационализаторската политика на нашите съседи по отношение на българите въ Гърция, Югославия и Румъния е установена и изградена върху трайни и мячно преодолими основи и се радва на мълчаливото съгласие, а понѣкога и на откритата подкрепа на велики сили-покровителки, било отъ Западъ, било отъ Изтокъ. Фактъ е, че за нашите сънародници подъ чужда власт перспективите за национално развитие сѣ били трудно достигаеми. Ние обаче сяко знаемъ -- отъ собственъ опитъ и отъ историята -- че "кръвта вода не става", и че българите сѣ били и ще пребѣдатъ навсякъде. Това ни укрепя въ борбата и ни дава сили и увѣреностъ за победа. Близо 500 години на турското робство не бѣха достатъчни да притѣпятъ националното ни съзнание и нѣма основание да се мисли, че 40 години на съвременно безправие биха постигнали повече, макаръ и днешните денационализатори да не могатъ да се мѣрятъ съ турците, които почитаха и уважаваха народа ни много повече, отколкото днешните му управници.

Следъ постигане на националното обединение народа ни ще може да заживѣе пъл-

ноценен живот и ще има богати възможности за развиване на връзките с българите в земи и държави извън пределите на Балканите. Преселниците ни в Крим, Украйна, Поволжието и други части на Русия /включително новите емигранти в Кома и другаде/ в Бесарабия и Буковина, в Турция, Унгария, Чехословакия и Австрия, многобройните български колонии в Западна Европа, Американските континенти и Австралия, са също част от българската нация и наш дълг е да не ги забравим, нито изоставим. Без претенции за чужди земи ние не можем да не забележим, че повече от половината българи живеят понастоящем извън пределите на българската държава -- както е конституирана в момента -- отколкото в страната. Духовните, културни, върски и национални връзки между Родината и българите в странство, -- които по същността си са двойки и вървят не само по посока България-чужбина, но и обратно -- са богатство, гордост и принадлежност на всички ни.

Постигането на националните идеали никога не е било леко и ние нямаме никакви илюзии относно безпрепятственото им осъществяване през време на нашето, или даже при следващите поколения. Особеното географско положение на страната ни, както и съвременното политическо състояние, отекчени от необмислените и безразсъдни прояви на национално самоубийство през последните години налагат предпазливост и крайна деликатност в нашите международни отношения, които ще са насочени по необходимост първо към съхраняване на държавата ни. Несигурността на бъдещето и възможни ограничения през началните години на новоизвоюваната свобода трябва също да се вземат под внимание. Свободната българска държава обаче не ще бъде обременена с чужди поръчителни и веднаж отхвърлила ограниченията на миналото няма да има нужда да се съобразява с никой освен с своите собствени национални интереси. Това ще ѝ даде повече тежест, както и възможности за маневриране. Промъни в международната обстановка неминуемо ще създадат възможности за изява и е повече

от сигурно, че кое да е свободно българско правителство ще съумее да се възползува от дадените му възможности.

БНФ не е военнотлюбива организация и не възнамърява да постигне българските национални идеали по пътя на войната и насилието, особено при съвременните обстоятелства, когато един мъстен конфликт би могъл лесно да прерастне в свътовен. Убеждението в нашата правота е достатъчно да ни укрепи и вдъхне въра в бъдещето. Свободна България също ще очаква, че нейните северни и западни съседи ще бъдат също оформени като свободни държави, а комунизма ще е престанал да бъде сила или фактор на Балканите. Това би повлияло върху новата обстановка и би ускорило въроятно нови и значително по-интересни възможности за споразумения, връзки и сътрудничество. Оптимизмът ни не трябва да бъде подкопан от минали спомени, тъй като сътрудничеството между народите е фактор без алтернатива в момента, и въроятно ще продължава да играе важна роля в отношенията на бъдещето. Развитието на Западна Европа показва, че няма основания да се свеним от оптимизма си.

Миротлюбивото постигане на националните ни цели е не само наше становище. Струва ни се, че то е и единственото възможно разрешение на премного заплетените национални и малцинствени проблеми на Балканите. То се налага също и поради това, че териториалните ни претенции обхващат земи и население, които в момента принадлежат на три от нашите четири съседни държави. История, минало, разум и трезвост сочат красноречиво, че споразумения и дружески връзки с нашите съседи са предпочитане пред несигурността на военни авантюри и приключения. Друг е въпросът за нашето безспирно и постоянно посвѣщение на националните ни идеали и на борбата за тяхното постигане. Ние не можем и няма да се отречем нито от земите, които са български, нито от населението, което е било, е, и продължава да е българско. Това е смисълът, същността и източника на нашето съществуване.

Тази статия е трета поредна, изразяваща идеологичното становище на Българския Национален Фронт по отношение уредбата и насоките на утрешна Свободна България

ÉTRANGER

Le rescapé du «parapluie bulgare» se décide à l'ouvrir

Michel Touret fait parler un espion (bulgare) sur France Inter

En août 1978, Vladimir Kostov, Bulgare réfugié en France, échappait à une tentative d'empoisonnement. Il publie aujourd'hui ses mémoires de journaliste et d'officier des services secrets. Un réquisitoire méthodique contre la « russification » de son pays.

В края на март се състоя годишния "Салон на книгата" в огромната парижка изложбена зала "Гран Пале". Това е най-голямата среща между издателствата и читателите.

В продължение на една седмица от сутрин до вечер през "Гран Пале" се точеше тълпа от хора, дошли да видят събрано на едно място най-интересното от издателската продукция. На двете нива на огромния "Гран Пале" бяха разположили своите щандове 470 големи и малки френски издателства. На вниманието на потенциалните купувачи и читатели бяха предложени повече от 100.000 издания от всички видове литературни произведения.

Тазгодишния "Салон на книгата" съвпадна със смяната на правителството във Франция и манифестацията не беше открита от министъра на културата, както става обикновено. Но в деня преди закриването му, новият министър на културата и комуникациите – Франсоа Леотар, посети салона, спирайки се по за няколко минути за разговор пред щандовете на издателствата, чиито книги особено силно привличаха вниманието. Една от тях бяха книгата за "Българският чадър" от сътрудника на радио Свободна Европа – Владимир Костов. Тя е издадена от парижкото издателство "Сток" и бяха пусната във продажба след откриването на "Салона на книгата". Министър Франсоа Леотар, спирайки се пред щанда на издателство "Сток", поздрави Владимир Костов и го запита за интереса проявяван от посетителите към неговата книга. Авторът и представителите на издателството осведомиха министъра, че към книгата "Българският чадър" се проявява много голям интерес от посетителите.

Впрочем интересът към тази книга, в която авторът анализира политическите проблеми на българския режим и на българо-съветските отношения през призмата на

своя собствен опит, като журналист и като офицер от българските секретни служби, пролича още миналата сжбота. Тогава френската национална радио програма "Франс интер" посвети три часа на директно предаване, в което авторът и съпругата му Наталия Костова отговориха на въпроси от слушателите. Повече от двеста души телефонираха от всички краища на Франция, поставяйки най-различни въпроси.

Още през дните на Салона на книгата, въпреки че представените нови книги са много на брой, вестници и списания посветиха статии на "Българският чадър". Така, в седмичника "Ве-Ес-Де" Филип Бернер посвети цели две страници на основните моменти от книгата и специално на позицията на Владимир Костов против съветизацията на България. Популярният ежедневник "Либерасион" публикува една цела страница за "Българския чадър" с рецензия на книгата и интервю с автора ѝ.

Мъродавният френски ежедневник "Льо Монд" също публикува рецензия за "Българския чадър" още в първия ден от появянето на книгата. След като напомня съдбата на Костов – жертва на атентат във Париж, но оживял, както и на Георги Марков – загинал във Лондон от "българския чадър", "Льо Монд" отбелязва прецизността и богатството на сведенията, които Костов съобщава на западната общественост за съветското владичество върху българския режим и секретните служби.

Публикуването на книгата "Българския чадър" беше отбелязано във френските средства за информация като едно политическо събитие. Коментарът на френската телевизия по "Аntenъ две" – от Бернар Маркети подчерта именно, че с "Българския чадър" Владимир Костов продължава една политическа битка – против съветизацията на България. Интервюта с автора бяха излъчени по радио станциите Люксембург и Монте Карло.

На 13 май 1981 година Али Агча стреля на площада "Свети Петър" въ Римъ срещу Папа Йоанъ Павелъ II. Али Агча бѣ осъденъ нѣколко месеца по-късно на доживотенъ затворъ. На 27 май 1985 година започна процеса срещу заподозрѣнитѣ въ съучастие въ заговора за убийство на Палата трима български функционери - Сергей Антоновъ, Тодоръ Айвазовъ и Желю Василевъ - и турскитѣ граждани Муса Сердаръ Челеби, Бекиръ Челенкъ, Оралъ Челикъ и Йомеръ Багчъ.

На 29 май 1986 година римскиятъ съдъ освободи отъ съдебна отговорностъ по обвинението за съучастничество въ заговора обвиненитѣ български и турски граждани, поради недостигъ на достатъчно доказателства за осъждането имъ.

Произнесената въ Римъ присъда има две страни - нѣю, което старателно се отбѣгва да се напомня отъ пропагандата на софийския режимъ. Присъдата е изразъ на отношението на съда къмъ конкретнитѣ лица - български и турски граждани, които бѣха подсъдимы по процеса. Следъ като съдътъ въ Римъ, обсъди всички известни до сега обстоятелства, взе решение, което защитава тѣхнитѣ човѣшки права като отказа да ги съди при липса на достатъчно доказателства и ги освободи отъ съдебна отговорностъ, въпрѣки съществуването на едни или други улики срещу тѣхъ. Но присъдата има и друга страна - това сѣ улики и подозренията спрямо комунистическия режимъ въ България и специално спрямо неговитѣ секретни служби свързани и по същество ръководени отъ съветскитѣ секретни служби. Мотивитѣ на присъдата, самата присъда, както и хода на цѣлото следствие и по късно на съдебния процесъ, изнесоха предъ обществеността много улики за ролята, играна отъ тѣзи секретни служби въ заговора за убийството на Палата. Освобождаването отъ съдебна отговорностъ на нѣколцина подсъдимы не отмѣня улики срещу секретнитѣ служби на българския и съветския режими, нито срещу свързанитѣ съ тѣхъ по престъпенъ начинъ хора и групи на турската мафия. Това е направлението въ което, по убеждението на прокурора Марини, ще се търси постепенно да се разкрие цѣлата истина за заговора срещу Палата. Въ тази насока работи ново следствие, започнато отъ италианскитѣ съдебни органи.

Не смѣ въ състояние отъ сега да предприеме кога и до какви евентуални резултати ще се добере това ново следствие. Но

струва си да напомнимъ нѣкои отъ останалитѣ неизяснени моменти, които - и то съ основание - сигурно причиняватъ сериозна тревога и смущение на ръководителитѣ на българския режимъ.

Преди всичко - това е съдбата на Бекиръ Челенкъ - единъ отъ шефове на турската престъпна мафия. Българското правителство и до сега не е дало убедителни обяснения на обстоятелството, че Бекиръ Челенкъ веднага следъ задържането на Сергей Антоновъ въ Римъ, намира за най-добре дазамине отъ Федерална република Германия не за друга страна, а именно за България. Нито отъ страна на самия Челенкъ, нито на неговия официаленъ менторъ - генералниятъ директоръ на БТА Боянъ Трайковъ, бѣха дадени нѣкакви убедителни доводи, защо именно Челенкъ тръгва за България? Сѣю така не бѣха дадени убедителни обяснения отъ българска страна за решението на българскитѣ власти да задържатъ Челенкъ подъ свой контролъ. Така бѣ казано - подъ контролъ. По същество Челенкъ бѣ арестуванъ, макаръ и поставенъ въ условията на луксозенъ затворъ. Задържането на Челенкъ продължи повече отъ две години, безъ да бѣде обявено никакво убедително обяснение отъ българска страна за този произволъ спрямо единъ чуждъ гражданинъ. Отъ българска страна не бѣха дадени достатъчни обяснения и за здравословното състояние на Бекиръ Челенкъ по време на престоя му въ България, което сигурно е мотивирало до голѣма степенъ бързия край на Челенкъ следъ внезапното му екстрадиране въ Турция. Софийскиятъ режимъ най-сетне въ никой моментъ не обясни на обществеността упорития си отказъ да задоволи исканията на италианското правосъдие за екстрадирането на Бекиръ Челенкъ въ Италия и изправянето му предъ съда.

Нѣкой може да каже: било каквото било, Челенкъ е мъртавъ, следователно страницата е затворена, и тайнитѣ на Челенкъ сѣ въ гроба. Може нѣкой така да си каже и да бѣде спокоенъ, но това не ще успокои режима въ София. Защото хората на последния си даватъ смѣтка, че ако Челенкъ е мъртавъ, то Абузеръ Угурлу, неговиятъ приятелъ и съдружникъ въ ръководството на турската мафия и въ организирането на нейнитѣ сдѣлки съ български служби, този Абузеръ Угурлу е все още живъ. И той е въ ръцетѣ на турското правосъдие. Дали и кога той ще проговори по съдбата на Челенкъ и

по някои от неговите дъла, това не се знае. Но тази възможност сигурно не дава мира и спокоен сън на мнозина.

Малко преди края на процеса в Рим стана известно за съществуването на още един мистериозен съдружник на Челенк и негово доверено лице при престоят му в българската столица - турският гражданин Али Илдирым, който до едно време имал също като Челенк свое жилище в София, а след това директорът му се губят. И сега е в неизвестност. Точно както и приятелът и съучастник на Али Агча в терористичните действия - Орал Челик. Докато тези хора - Али Илдирым и Орал Челик, не са се появили, за да опровергаят съмнения, които тежат върху българските служби, тези служби не могат да бъдат сигурни. А ако Орал Челик и Али Илдирым не се появят никога вече, то - такава е логиката на подобни истории - подозренията за тяхното изчезване от сцената ще останат да тежат върху българските секретни служби.

Агча, може да се предположи, също е една грижа за българските и съветските секретни служби, докато излежава своята присъда в италианския затвор. Защото не е случайно, че той не е обявен в никой момент за луд и че дори защитниците на Антонов и другите обвиняеми български функционери не настояваха за подобно становище по отношение на него. Съдът очевидно си е давал сметка, че апелът на Агча за това, че е "Синь Божи", има по-голяма вероятност да са бегство от конкретни показания и средство за дискредитиране на процеса, отколкото белег за някакво умствено помрачение. Съдът не си постави въпроса и поне публично не търси да узнае кое мотивира това поведение на

Али Агча. Но дали и утре, и по-нататък, при някакви нови обстоятелства, Али Агча ще продължи да се държи по същия начин? Или при тези променени обстоятелства ще реши да говори другояче, разказвайки непознати досега страни на своята терористична дейност и на своето поведение по време на токущо завършилия процес?

Историята до сега многократно жестоко се подигра на комунистическата пропаганда, възстановявайки макар и години, и десетилетия по-късно, истината за хората и събитията, която тази пропаганда бързинавала и потулявала. Така постепенно човечеството научи истинската цена на прославеният сталински петилетки - платени в милиони невинни човешки живота. Човечеството научи истината за прочутите сталинови предвоенни и следвоенни процеси - при които диктаторът и "гениален баща на човечеството" е удовлетворявал своята кървава параноя, унищожавайки хиляди невинни хора. Така постепенно и българският народ научава за последователните предателства, вършени от партийния комунистически апарат, спрямо националните интереси и народни права, за да се служи на съветските империалистически интереси.

Освобождането от съдебна отговорност, поради липса на достатъчно доказателства на Сергей Антонов и другите подсъдени в Рим е израз на една действителна защита на правата на личността. Единствен, който има основания да бъде недоволен и да гледа със тревога към бъдещето, е комунистическият режим в България, както и неговият московски покровител. Защото присъдата в Рим не слага край на търсенето на истината по заговора за убийството на Папата...

Мюнхен, март 1986 Владимир Костов

Редакционният комитет на "Борба" благодарен най сърдечно на всички, които се отзоваха така щедро на нашата молба за помощ, и също на онези, които изпратиха насърчителни писма. Ние сме сигурни, че с общи сили ще можем да изпълним най добре дълга си към Родината

Надяваме се, че тези, които не са имали

възможност да помогнат сега, ще сторят

това в близко бъдеще.

КРАЯ

НА ЧЕРВЕНАТА

ЧУМА

Десетки години руската пропаганда залива свѣта съ факти и числа, които идват да докажат, че запада се намира въ упадъкъ, а комунизъма се очертава като предвестникъ на бъдещето, който ще премахне социалнитѣ различия, икономическитѣ и национални проблеми и въведе редъ между народитѣ.

Освенъ милионитѣ рубли въ злато хвърлени за пропаганда срещу свободния свѣтъ, комуниститѣ изпращатъ хиляди тонове наркотици, много голѣмъ брой лъже-емигранти и шпиони да саботиратъ запада и убеждаватъ свѣта, че нищо не може да спре процеса на разложението въ агонизиращия капиталистически строй. Съ други думи руснака се явява като ДОКТОРЪ, който ежедневно трови пациента и го залъгва съ обещания за подобрене...

Подпомогнати отъ лѣви списания на Западъ, добре платени журналисти всѣватъ паника и описватъ Варшавския пактъ като нѣкакъвъ свръхъ гигантъ, изправенъ срещу Атлантическия - джудже, безъ никакви шансове. Следватъ предупреждения за неочаквано сблъскване, когато източно европейскитѣ дивизии тутакси ще прегазятъ Рейнъ и ще осъмнатъ за 24 часа до канала Ламаншъ.

Въ същностъ, на западнитѣ наблюдатели не сж необходими лупи, за да откриятъ кръпкитѣ по гащитѣ на Варшавския колосъ, нито е тайна за нѣкого, че ако руснацитѣ видятъ гигантската машина надвесена върху рахитичното джудже, не биха се поколебали да го ликвидиратъ. Освенъ западнитѣ военни специалисти, руснацитѣ най-добре знаятъ, че въоръжението на Варшавския пактъ е старомодно, командуването слабо, нѣматъ достатъчно въздушна отбрана, не притежаватъ ядрено, а само тактично оръжие и следъ размирицитѣ въ Полша, всички надежди у Варшавския пактъ сж изпарени... Или кръпкитѣ на гиганта сж толкова много, че ако се раздвижи ще му лъснатъ дръгливитѣ кокали...

Руснацитѣ видятъ омразата отъ окупираниитѣ "съюзници" и търсятъ приятелство

съ Либия, Сирия, Куба и други държави, като ги снабдяватъ съ далечъ по-модерно оръжие отъ това, което даватъ на странитѣ членки на Варшавския пактъ. Още едно доказателство, че Москва нѣма довѣрие на Полша, Чехословакия, Източна Германия, Унгария, Румъния, дори и на България, считана за най-вѣренъ сателитъ и оръжието съ което ги снабдява, може само да служи на поставенитѣ правителства да смазватъ огнищата на съпротива отъ надигашитѣ се беззащитни народи... Събитията презъ 1953 въ Германия, Унгарския бунтъ презъ 1956, окупацията на Чехословакия презъ 1968 и кризата въ Полша сж явни доказателства за напръгнатитѣ отношения между Москва и нейнитѣ "съюзници".

Ето защо въ заробенитѣ отъ СССР страни стоятъ готови тридесетъ и нѣколко съветски дивизии, въоръжени съ модерно конвенционално и ядрено оръжие. Въ случай на война, съветскитѣ части ще се опитатъ сами или съ рискованата подкрѣпка на Варшавския пактъ да си послужатъ съ свѣтката-Хитлерова тактика - "Blitz Krieg", защото тѣ знаятъ, че най-малката загуба или колебание ще обърне цѣлия Източенъ блокъ срещу тѣхъ.

По сведения на западнитѣ военни експерти, многочислената съветска армия презъ време на война може да разполага съ резервни храни само за две седмици - безъ поддръжка на 16-тия день ще капитулиратъ. За това руснацитѣ ежегодно пълнятъ естественитѣ хладилници въ Сибиръ съ жито и други запасни храни, за които нѣма гаранция, дали ще стигнатъ до фронта на 15-тия день, дали по пътя ще осѣятъ небето и изхранятъ птицитѣ или набързо ще се погълнатъ отъ милиардното население на Китай !

Ясно е, че Москва се въздържа отъ авантюри поради неспирнитѣ брожения въ сателититѣ, особено следъ създаденитѣ въ последно време бунтове въ Полша. Освенъ това, свѣта е свидетелъ на непрестаннитѣ вътрешни борби въ Кремль. Диктаторитѣ ка-

пять единъ следъ другъ като гнили круши, стопанскитъ кризи разяждатъ строя отвътре и разцеплението въ партията е всеизвестно. Старитъ болшевики не могатъ да понесатъ натрапения младъ Горбачовъ, чиято почва още не е стабилизирана и се клати подъ краката му отъ вътрешни сътресения.

Събитията се развиватъ понѣкога свѣт-кавично, понѣкога бавно и задкулисно. Обикновения човѣкъ нѣма достатъченъ достъпъ да опознае тънкоститъ и подмолнитъ игри на политиката. Защо се оформятъ сфери на влияние? Защо се създаватъ бунтове и вътрешни размирици? Защо се финансиратъ партии съ различни мирогледи? Защо се подклаждатъ аспирации на разни страни за анексия на територии? Защо избухватъ малки войни? Защо арсеналитъ работятъ въ пълненъ капацитетъ за производство на смъртоносни оръжия?...

Защото Съветска Русия търси отдушникъ!

Защото Източния блокъ се огъва, разяденъ отъ вътрешни размирици!

Защото натискътъ отъ кредиторитъ е голѣмъ!

Защото гладното население чака развръзката!

Защото объркването въ редоветъ на комунистическата партия е огромно и процеса не може да се спре!

И защото Русия очаква една мълниеносна революция, която ще помете като хала натрапения комунизъмъ, ако не приеме пълно разоръжаване и даде свобода на окупираниѣ страни!

И защото могъществото на свободнитъ демокрации е безкрайно и тѣ могатъ спокойно да изчакатъ развръзката...

Д. Загорски

Задъ желѣзната завеса

БЪЛГАРИЯ

Следъ АТОМНАТА КАТАСТРОФА въ Чернобилъ, С.С.С.Р., време е българскитъ комунистически власти да се замислятъ и взематъ мѣрки за предотвратяване подобенъ случай въ България. Както се знае, въ момента въ България има 4 атомни реактора въ действие и 3 въ строежъ. Въпрѣки това, населението нѣма достатъчно електрическа енергия. Причината е, че голѣмо количество отъ тази енергия се изнася за долари и твърди валути, необходими за финансиране комунистическата "свѣтовна революция", тероризъмъ, шпионажи и инфилтрации. Това е още единъ примѣръ за безогледното и безотговорно отношение на компартията къмъ българската нация - за да се снабдятъ съ валута, тѣ поставятъ нашия народъ предъ неизмѣрими опасности, особено като се има предвидъ и долния стандартъ на строежи и материали, както и на минималнитъ мѣрки за сигурностъ при опериране на реакторитъ, които се взиматъ отъ комунистическитъ власти.

Единъ отъ най-разпространенитъ вицове въ България гласи:

Какпка по какпка - вирь

Вирь по вирь - язовирь

Язовирь по язовирь - Т.Е.Ц.

(Топло-Електрическа Централa)

Т.Е.Ц по Т.Е.Ц. - ламба съ ГАЗ-ецъ...

ЗДРАВНОТО ПОЛОЖЕНИЕ въ България е за оплакване. Поради апатията на населението и липсата на каквито и да сѣ изгледи за подобрения, алкохолизъмътъ расте отъ година на година. Въ социалистическия блокъ, консумацията на алкохолъ сега е 70 % по голѣма, отколкото въ западнитъ страни.

Въ последнитъ 20 години, броя на пушачитъ се е увеличилъ съ повече отъ 30 %. Вследствие на увеличената консумация на алкохолъ, цигари, както и на психологичнитъ условия за животъ, страхъ и несигурностъ, създадени отъ комунистическата система, дълготрайността на живота въ България сега е много по-малка отъ тази на запада.

Населението въ страната пагубно намалява. Раждаемостта е сведена подъ минималната. Обикновениятъ гражданинъ нѣма никаква възможностъ за най-елементарнитъ медикаменти.

Болницитъ въ България сѣ въ критично състояние. Болнитъ сѣ държани при крайно не-хигиенични условия, десетки легла въ една стая, безъ клозети и бани. Въ съществуващитъ по етажитъ нѣколко клозета е трудно да се влѣзе поради замърсенитъ подове и разнасящата се смрадь. Болницитъ нѣматъ достатъчно отъ най-елементарнитъ инструменти и материали. Болнитъ излизатъ не излекувани, въ много случаи заразени отъ други болести и екземи.

БЕЗШУМНО ЛИКВИДИРАНЕ НА НЕУДОБНИ ПАРТИЦИ.

Когато Държавна Сигурностъ вземе решение за физическо премахване на нъкой неудобенъ за партията членъ, тя го ликвидира безшумно. При такива случаи, обикновено, набелязаната жертва получава бързо нареждане да присъства на предстояща конференция въ нъкой градъ на страната. Съобщението се връчва единъ до два часа преди конференцията, като се изчислява пътя до тамъ съ автомобилъ, каранъ съ голъма скоростъ.

Лицето тръгва веднага и едва ли намира две минути време да телефонира на близкитъ си. По срѣдата на пътя, той е причаканъ или застигнатъ отъ друга кола съ органи отъ наказателното отдѣление на Държавна Сигурностъ. Тъ стрелятъ обикновено въ гумитъ, мотора или направо въ жертвата, която неминуемо изгубва контролъ и прави голъма автомобилна катастрофа. Неудобниятъ партиенъ членъ се погребва съ голъми почести.

Така бѣха ликвидирани при "автомобилни катастрофи" полковникъ Иванъ Боневъ - интербригадистъ, началникъ на политическото управление на армията, Денчо Денчевъ - редакторъ на списание "България", единъ отъ синоветъ на Георги Трайковъ - председателъ на НРБ и много други неудобни партийни членове. Людмила Живкова претърпя също подобна "автомобилна катастрофа", но оцѣля. По заповѣдь отгоре бѣ намѣренъ другъ начинъ да я ликвидиратъ...

Впечатления отъ една екскурзия въ България презъ лѣтото на 1985 година

Карлово.

Необяснимо е за жителитъ на гр. Карлово, пъкъ и за тѣзи, които сж го посѣтили, изостаналостъта му въ благоустройствено отношение и западнатитъ му и унищожени старини !

Безъ да изпадаме въ излишни /но очевидни/ подробности, ние не можахме да видимъ характерното историческо и възрожденско минало на града, а то не е малко, освенъ родната къща на Василь Левски, а и тя е доста занемарена. Много исторически къщи, дворове, чешми, градини отдавна сж срутени и унищожени.

Къщата на най-голѣмия сподвижникъ на Левски, Ганчо Маджареца, къща, въ която се е шило знамето за Априлското въстание, е почти неизвестна. Въ същото състояние е и гроба на майката на Левски...

РУМЪНИЯ

Липсата на електрическа енергия въ Румъния е катастрофална. Населението нѣма никаква възможностъ за отопление или освѣтление. Свѣтлината по улицитъ е ограничена до минимумъ. Дори въ трамваитъ свѣтлината се пуска само на спиркитъ и веднага следъ това пакъ се загасва. Тъмнината и студа подтискатъ духътъ на населението, което живѣе въ пылна апатия.

ЮГОСЛАВИЯ

Економическото положение и въ тази комунистическа страна е хаотично. Инфлацията се движи отъ 80 % до 100 %, а безработицата стига до 30 % въ Македония и Косово.

Нови банкноти отъ 5.000 динара сж пуснати въ обръщение. Тъ носятъ портрета на Тито, като датата на смъртъта му е означена 1930 вмѣсто 1980. Тази "грѣшка" изразява най-добре несбъднатото желание на народа.

Йованка, Титовата вдовица, сжщо не стои мирно. Тя сжди държавата, за да получи за себе си нъкой "дребни" нѣща отъ Титовото наследство, като напр., неговитъ коли, яхти, къщи, коне и медали.

Най-голѣмото наследство, обаче отъ 20 билиона долара задължение - тя остава за титовия народъ.

Време е и скопскитъ титовци да си дадатъ смѣтка за какво продадоха своята съвестъ и народностъ.

Болка свива сърдцето на онѣзи, които минатъ отгукъ. Свидниятъ паметникъ, сега е ограденъ съ разкривена желѣзна ограда. Този паметникъ и гробъ се намиратъ въ двора на старинната църква "Св. Никола" - въ Карлово. Горната част на паметника липсва. Въ срѣдата на тъмния мраморъ има надписъ:

Гина Ив. Кунчева Караиванова 1810 - 1879

Майката на Великия синъ на България

Василь Левски

Въ буренитъ на паметника вдигнахъ едно счупено порцеланово парче отъ снимката на Гина Кунчева. Отъ него ме гледаха очитъ й... Кому е било нужно да разбие този свиденъ образъ ? Направихъ снимка на порцелановия късъ, и го оставихъ на същото

мѣсто. До 9-ти септемврий всичко е било запазено, служителка се грижила за всички гробове и паметници. Днес чакъ и Историческия музей срещу черквата е въ разруха.

Едва ли има мѣсто въ града, което да е по-неутледно отъ тази занемарена площъ. Недоумение и болка свива сърцето на всѣки български патриотъ, когато се приближи до паметника на Василь Левски и площада около него - разхвърляни камъни, пѣськъ, изкривени пейки, изпочупени клони отъ дърветата... Обикаляме безлюднитѣ улици и мислено си представяме, какъ би възприелъ и преживѣлъ тази мрачна картина Апостола на Свободата Василь Левски, ако би възкръсналъ въ родния си градъ - Карлово !?

Днешнитѣ господари на измѣнена България трѣбва сериозно да помислятъ, че градове като Карлово, Калоферъ, Панагюрище, Сопотъ не сѣ обикновени селища, а Карлово е далъ животъ на Апостола, и ако само това да бѣше, то стига той да заеме мѣстото, което му се полага всрѣдъ българскитѣ градове-светини !

София.

Днесъ сме въ столицата на България. Нашата екскурзионна група се отправя къмъ величествения храмъ "Александъръ Невски". Най-големия православенъ храмъ на Балканския полуостровъ, издържанъ въ византийски стилъ съ отлична акустика. Въ фигуралната и орнаменталната украса сѣ участвували 25 видни художници като Мърквичка, Антонъ Митовъ, Тачевъ, Михайловъ и др. Тази черква се е наричала Св. Кирилъ и Методи. Прекръстена по непонятни причини на Московския князь Александъръ Невски. Черквата бѣ засегната отъ бомбардировкитѣ надъ София. Десетина години следъ 9 септемврий тя бѣ поправена. Златнитѣ кубета смѣнени съ жълта ламарина, а южната врата, тежка и красива като другитѣ бѣ замѣнена съ кафяво-червеникава преграда, каквато би подхождала за селски складъ. Обиколихме храма и го разглеждахме съ очудване и недоумение...

Цѣлата северна фасада не е поддържана, повече отъ тидесетъ малки кръгли и квадратни стѣкла сѣ счупени и отъ мѣстата имъ грозно зѣятъ дупки като очи на черепъ. Такава е картината и на южната фасада. Всички приземни прозорчета сѣ замърсени и години не чистени. По северния тротоаръ и подъ тежитѣ желѣзни изтривалки сѣ израсли бурени. На западната страна, при главния входъ, въ ягъла при криптата, скамейката е счупена и тъне в мръсотия.

Свищовъ.

Църквата "Св. Троица", - архитектуренъ шедевъръ на прочутия български майсторъ-строителъ Колю Фичето е била украсена съ 72 икони, дѣло на възрожденския художникъ Николай Павловичъ, а иконостасътъ изработенъ отъ Антонъ Пешевъ Марангозовъ. Колю Фичето построява църквата за две години и петъ месеца, и била освѣтена презъ месецъ септемврий 1867 година. Тя е издържала земни трусове презъ 1913 и 1941 години. Следъ 9 септемврий, черквата не е възстановявана. Каква е съдбата ѝ следъ последното земетресение въ 1977 г. не се знае, носятъ се слухове, че ще я досъборятъ и отново построятъ, но до днесъ не е сторено нищо.

Колко още подобни храмове като катедралния храмъ "Св. Димитъръ" въ Сливенъ, църквата въ Копривщица и още много други очакватъ помощ... Но днесъ въ цѣла България се строятъ паметници на съветскитѣ господари и дворци за тѣхнитѣ лакеи, които не търпятъ храмове. "Религията била опиумъ на народитѣ", а тѣ нѣматъ нищо общо съ народа.

Стоянъ Петровъ Б.Р. Авторътъ на горната статия е старъ емигрантъ - посѣщава България, съ църковна група отъ Канада, за да види милото си Отечество, и описва какво е видѣлъ.

Съборната църква „Св. Троица“

Комунистическото иго надъ българското селячество

Днешните нови поробители на България – комунистите въ продължение на повече отъ 40 години крещатъ и пишатъ въ тѣхнитѣ вестници и списания, че главната причина за неблагополучията и стопанската разруха въ изграденитѣ отъ тѣхъ Т.К.З.С. /Трудово кооперативни земеделски стопанства/, трѣбва да се търсятъ и откриватъ въ вредителската дейность на бившитѣ фашисти-земевладѣлци, търговци и военни...

Наближава половинъ вѣкъ комунистическо робство, а тѣ още говорятъ и пишатъ за фашистка вредителска дейность ! За кои фашисти говорятъ – за тѣзи родолюбиви българи, които тѣ избиха по-най жестоко начинъ, за тѣзи българи, които съ хиляди загинаха въ лагеритѣ на смъртта или за малката група трудови работни селяни, отъ които по-голямата частъ отдавна сѣ покойници, а останалитѣ днесъ изживяватъ трагично и мъчително своитѣ самотни дни на старостта ?...

Всички българи въ емиграция знаятъ, че преди 9-ти септемврий 1944 година 75 % отъ българското население живѣеше и работѣше въ селата. Нали това трудолюбиво българско селячество, въ продължение на много години следъ освобождението ни отъ турско робство, работѣше денонашно съ своитѣ семейства по нивитѣ, лозята, градинитѣ, горитѣ, ливадитѣ, за да закрепи и издигне икономически и културно младата си освободена държава. Това селячество и градската интелигенция взѣха участие въ нѣколко войни, за да запазятъ своята свобода и независимостъ. И този храбъръ български народъ трѣбваше да изплаче горчиви и кървави сълзи следъ убийственитѣ решения на Берлинския конгресъ, Ньойския договоръ и 9-то септемврийското комунистическо заробване...

Поробителитѣ комунисти виждаха въ лицето на българскитѣ селяни най-опаснитѣ си врагове. До като земята е въ тѣхни ръце тѣ трудно ще бждатъ победени. Издаденъ бѣ обираческия законъ за национализация на фабрики, банки, едра частна собственостъ и земята на българското селячество, въпрѣки, че въ тѣхната конституция е написано, че земята принадлежи на тѣзи, които я обработватъ. Но на тѣхъ имъ бѣха нуждни паритѣ на народа – какъ да ги загрябятъ ?... И ето, издадоха и другия раз-

бойнически законъ – "За обмѣна на българския левъ".

Въ времето на турското робство нашитѣ селяни били задължени да плащатъ данъкъ – ДЕСЯТЪКЪ. На сто крини овършано жито за стопанина оставатъ 90 крини, а за турската държава – 10 крини. На сто кръстци поженато жито за стопанина оставатъ 90 – за турската държава – 10 кръстци. Нашиятъ пословично пестеливъ и трудолюбивъ народъ сега по време на новото робство бѣ така жестоко изнуденъ, ограбенъ и подигранъ – както въ никоя друга страна. Той бѣ принуденъ да занесе спестенитѣ си пари въ банкитѣ и за подигравка на всѣки сто лева дадени отъ стопанина му връчваха 1 левъ ! Или този, който въ продължение на много години, съ трудъ и потъ бѣ спестилъ малко пари – съ единъ ударъ бѣ икономически унищоженъ. СТОПАНИНА, КОЙТО ОБМѣНЯ ПАРИТѣ СИ, ПОЛУЧАВА ЗА 100 ЛЕВА 1 ЛЕВЪ. А КЪРЛЕЖЪТЪ-КЪРВОПИЕЦЪ, КОЙТО НЕ СИ Е МРЪДНАЛЪ И ПРЪСТА ЗА ТѣЗИ ПАРИ, ПОЛУЧАВА 99 ЛЕВА !!! ТОВА ИЗДЕВАТЕЛСТВО, НЕ ТРѣБВА ДА СЕ ЗАБРАВИ.

Не бѣха задоволени и наситени съ кръвъ и пари комунистическитѣ дерибей. Въпрѣки, че на селянитѣ и гражданитѣ имъ взѣха паритѣ и имота, тѣ пожелаха и духовно да ги унищожатъ и обезличатъ. За духовната свобода на българския селянинъ бѣ останала само една малка надежда – ВЪРАТА ВЪ БОГА И ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА... Издадоха законъ, че църквата е отдѣлена отъ държавата. Забранено бѣ на младежитѣ и девойкитѣ, ученицитѣ и студентитѣ да влизатъ въ българскитѣ православни черкви. Църковнитѣ бракове ги озакониха като НЕЗАКОННИ, само гражданскитѣ бракове сѣ законни, кръщаването на новороденитѣ не трѣбва да се извършва въ църквитѣ. Това го изпълняватъ специални служби въ градскитѣ и селскитѣ съвети. Врѣхната точка на обезличаване и убиване достойнството на човѣшката личностъ и вѣра, е свързана съ погребението на мъртвитѣ хора...

Днесъ въ българскитѣ православни черкви внасятъ само починали старци и баби, а всички други ги оставятъ въ специална ритуална стая.

Въ тѣзи "ритуални зали" нѣма нито кръстъ, нито икони, нито черенъ крепъ, нито свещеникъ. Мъртвецътъ го поставятъ върху една издигната дървена поставка обеза-

телно облечена въ червенъ цвѣтъ, близкитѣ му минаватъ до ковчега, покланятъ се и излизатъ вѣнъ на улицата. Жената-ритуалчица, която обслужва тази зала пуска отъ време на време специални магнетофонни записи. Следъ това идва погребалната кола, въ която поставятъ ковчега съ мъртвеца и всички тръгватъ за гробището. Тамъ сящата жена казва нѣколко думи и се обръща съ дрезгавъ гласъ къмъ близкитѣ на покойника: - "Никакво цѣлуване, забранено е ! Присъжествуващитѣ се покланятъ ! Толкозь !... "

Господи ! - предъ смъртния одѣръ на най-близкитѣ наши покойници ние нѣмаме свобода - да се простимъ, истински, християнски ???

Какви бѣха българскитѣ села преди 9 Септемврий 1944 година ? Въ всѣка селска къща отъ ранна утринъ до късна вечеръ се чуваха весели гласове на много деца, баби майки, дѣдовци и бащи. Въ тѣзи селски къщи освенъ многолюдието отъ хора, двороветѣ и оборитѣ имъ бѣха препълнени съ различни домашни животни: волове, крави, биволици, коне, овце и много домашни птици. Въ всѣка селска къща се отглеждаха по едно или нѣколко прасета. Елате сега въ помалкитѣ български села, балканскитѣ села и колиби отдавна изчезнаха отъ картата на България. Тръгнете презъ деня по нѣкоя улица - мъртвило, вратитѣ и прозорцитѣ на повечето къщи сѣ заковани съ дъсчени прегради. Не се чува нито човѣшки гласъ, ни звукъ отъ животни и птици. Тукъ, тамъ въ нѣкоя къща е останалъ нещастенъ старецъ, или старица, а младитѣ хора отдавна сѣ напуснали бащинитѣ си домове, за да търсятъ прехраната си въ фабрицитѣ, минитѣ, строителството...

Не вредителската прикрита дейность на нѣкакви измислени фашисти е причина за неблагополучията въ Т.К.З.С. Всички български емигранти много добре помнятъ и знаятъ съ каква любовъ, търпение и постоянство

българскитѣ селянини обработваше неговата любима земя. Селскитѣ обори бѣха пълни съ добитѣкъ. Отъ тѣхъ той трупаше на тощицето тонове съ прекрасна оборска торъ. Въ ранна пролѣтъ и презъ зимата той превозваше тази естествена торъ въ нивитѣ си, градинитѣ и лозята. Този работливъ селянинъ не оставаше да избуяватъ треви и бурени въ имотитѣ му. Той не обработваше земята съ машини, но презъ есенята Дунавскитѣ, Черноморскитѣ пристанища и голѣмитѣ гари бѣха затрупвани съ хиляди тонове пшеница, царевича, слънчогледово семе, грозде, плодове, яйца, вино и други земеделски продукти.

Тази нѣкогашна плодородна българска земя, сега е изгорена отъ изкуственитѣ торове и химикали, а жизненитѣ ѝ сокове сѣ изсмукани отъ треви, плевели и бурени. Паробителитѣ не мислятъ за утрешния денъ, нито какво печално наследство оставатъ за идващитѣ следъ тѣхъ поколения. Различнитѣ "птициферми", "кравеферми", фабрики и заводи, които тѣ изграждатъ - НЕ ГИ СТРОЯТЪ ВЪРХУ НЕОБРАБОТВАЕМА ЗЕМЯ, ЗАЩОТО ЗА ТОВА СѢ НЕОБХОДИМИ ПЪТИЩА, ТРАНСПОРТЪ, КАНАЛИЗАЦИИ И ДРУГИ, А СТРОЯТЪ ВЪРХУ ЗЕМЯТА НА НѢКОГАШНИТѢ ПЛОДОРОДНИ НИВИ, ГРАДИНИ И ЛЮЗЯ... Споредъ статистиката за времето отъ 1960 до 1983 години площта на обработваемата земя непрекъснато намалява. Презъ този периодъ сѣ отчуждени 2.2 милиона декари земя, а това значи, че всѣка година отъ народната нива сѣ отнети около 170.000 декари плодородна земя. Който разбира отъ стопански смѣтки и стопанска политика, ще види, че това сѣ страшни цифри, които въ близкото бъдеще ще донесатъ сѣ по-големо обедняване и нещастия за българския народъ... "Тиранинътъ върлува, коли, бие, бие, псува"... , но и на това тежко робство идва краятъ !

ИВАНЪ ПЪЕВЪ - бившъ български земеделски стопанинъ

В Н И М А Н И Е !

Разочаровани комунисти, които сѣ избрали свободата и сѣ подали рѣде на здравата българска емиграция въ борбата ѝ срещу комунистическия режимъ сѣ за примѣръ на подражание и ние ги приемаме въ нашитѣ редове. Онѣзи, обаче, които идватъ въ сво-

бодния свѣтъ, за да подкопаватъ устоитѣ му и продължаватъ гнусното си сътрудничество съ поробителя, ние презираме и заклеймяваме предъ българския народъ като вѣчни негови врагове. Такива единъ денъ ще получатъ заслуженото наказание !

Двадесетият двугодишен конгрес на Българския Национален Фронтъ, инк. се състоя на 24 и 25 Май 1986 година въ градъ Чикаго, Съединенитъ Щати.

На 24 и 25 Май 1986 година въ градъ Чикаго, Съединенитъ Щати се състоя Двадесетия Двугодишен Конгрес на Българския Национален Фронтъ, инк. Заседанията се проведеха въ хотелъ О'ХАРА ДЕСЪ ПЛЕЙНСЪ.

На 24 Май 1986 - деня на светитъ братя Кирилъ и Методи, въ заседателната зала на хотела, въ единъ часа следъ обѣдъ, конгресътъ бѣ откритъ отъ почетния председателъ на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Откриването на Конгреса стана съ отдаване почитъ къмъ паметъта на всички български герои въ Родината, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма и почитане паметъта на отецъ Тома Кобаковъ, Д-ръ Георги Паприковъ, Иванъ Чорговъ и другитъ достойни борци и дейци отъ Б.Н.Ф. които починаха въ емиграция на поста си въ борбата за свобода, изпълнявайки до края на живота си своя синовенъ дългъ къмъ народъ и Родина.

Направи се провѣрка на пълномощията и се установи, че членоветъ на Екзекутивния Бордъ на БНФ присъствуватъ и че лично и по пълномощно сж представени клоноветъ на Организацията отъ Америка, Канада, Европа, Южна Америка, Австралия и Нова Зеландия, и се установи, че Конгреса има кворумъ да взема законни решения.

Избрано бѣ конгресно бюро въ съставъ: председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, подпредседателъ Инж. Ангелъ Гъндерски и секретаръ г-нь Колю Кондовъ.

За комисия по резолюцията бѣха избрани Д-ръ Никола Алтънковъ и Д-ръ Борисъ Ганчевъ и комисия по номинацията Инж. Ангелъ Гъндерски и г-нь Колю Кондовъ.

Следъ одобрение на дневниятъ редъ се присъсти къмъ работата на Конгреса.

Почетниятъ председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, който ръководи организацията до избирането на председателъ, чийто постъ бѣ овакантенъ поради смъртъта на Д-ръ Георги Паприковъ, направи докладъ по административната дейность на Ц.У.С. Въ своя докладъ, Д-ръ Дочевъ изтъкна, че връзката съ всички клонове на Организацията е била редовно поддържана и дейността на клоноветъ е бивала подпомагана всъкога, когато е имало нужда; клоноветъ сж развили голъма активность, панахиди за падналитъ въ борбата за свобода сж били устроени на всъюжде по време годишнината отъ 9 Септември, клоноветъ сж имали редица други про-

яви, чествували сж народнитъ празници, освобождението отъ турско робство, Деня на Храбростъта и пр. Днесъ организацията може да каже, че е изпълнила своята задача отлично. Поддържани сж връзки съ всички организации на емигрантитъ отъ другитъ поробени страни и ние имаме съ тѣхъ пълно сътрудничество, което дава отлични резултати БНФ участвува като колективенъ членъ въ АБН и въ Свѣтовната Анти-комунистическа Лига и взема участие въ тѣхнитъ конференции и прояви. На международната конференция на Свѣтовната Анти-комунистическа Лига, състояла се презъ лѣтото на 1985 год. въ Даласъ-Тексасъ, БНФ бѣ представенъ отъ д-ръ Стефанъ Станевъ, а на международнитъ конференции на АБН въ Ню Йоркъ презъ лѣтото на 1985 год., БНФ бѣ представенъ отъ д-ръ Иванъ Дочевъ и г-нь Колю Кондовъ, който направи докладъ за положението въ България. На Международната Конференция на АБН и Европейския Консулъ за Миръ състояла се презъ ноември 1985 год. въ Лондонъ-Англия, БНФ бѣ представенъ отъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, който направи докладъ за положението въ България. Тази година конференцията на Анти-комунистическата Лига ще се състои въ Люксембургъ и БНФ ще бѣде сжщо представенъ. БНФ поддържа връзки и морално подкрепя дейността на редица американски организации като съвета за сигурността, американския съветъ за свобода, съвета за стратегическа отбрана и пр. БНФ сжщо е колективенъ членъ на Българския Координационенъ Центъръ въ Франкфуртъ, който проведе много успѣшна дейность за попречване на комуниститъ да заличатъ независимостъта на България и я присъединятъ къмъ Съветска Русия. БНФ има сжщо постояненъ контактъ съ официалнитъ органи на американското правителство, поддържа контактъ съ Бѣлия Домъ, съ външното министерство, съ много сенатори и народни представители, говерньори и кметове на голѣмитъ градове, като дава своята подкрепа на антикомунистическата политика на Реганъ. Нашата подкрепа е високо оценена и като доказателство за това сж кореспонденцията съ отлични отзиви, издаденитъ прокламации въ подкрепа на нашата кауза и особено нарочното поздравление отъ Президента Реганъ, което се получи по случай конгресни тукъ въ Чикаго. Поздравлението отъ Президента Реганъ бѣ прочетено и посръщнато съ бурни аплодисменти.

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

May 16, 1986

I am happy to extend warm greetings to all those gathered for the 20th Bi-Annual Congress of the Bulgarian National Front, Inc.

The Motto graven on our coins -- E Pluribus Unum -- is a tribute to the rich diversity from which America draws its strength and vitality. Bulgarian Americans are a valued part of that diversity. Your organization's many and varied programs reflect the ancient traditions of your ancestral homeland while at the same time fostering qualities of excellence and leadership among men and women who preserve their Bulgarian heritage. You can take pride in the important role you play in furthering the patrimony of the Bulgarian people and in reminding us of their continuing courageous struggle, in the face of Soviet occupation, to realize the ideals of liberty, human dignity, and national independence.

May the ancient faith of your fathers give you strength, courage, and hope you seek to advance the cause of freedom and self-determination for your beloved homeland. Bog da vi blagoslovi.

Като доказателство, че нашата дейност допринася извънредно много за освободителната кауза и подкрепа на нашия народъ въ борбата му за свобода може да се посочи припознаването на тази наша дей-

ностъ още и съ факта, че за конгреса ние получихме телеграма поздравление отъ Н.В. Царъ Симеонъ и много други официални лица. Телеграмата на Н.В.Царъ Симеонъ бѣ прочетена и посръдната съ аплодисменти.

Телеграма на Н. В. Царъ Симеонъ II

Д-ръ Иванъ Дочевъ,

Български Националенъ Фронтъ
20 двугодишенъ конгресъ, Чикаго, Илиноисъ

Вамъ и на присътстваващитъ на 20^{ия} редовенъ конгресъ отправямъ сърдечни поздрави като държа да подчертая моето възхищение отъ нестихващата родолюбива дейностъ на Б. Н. Ф.

По нататък в доклада си Д-ръ Дочевъ изтъкна постижението съ публикациите на "Борба" и интереса на емиграцията ни, която подкрепя нашата дейност съ постоянни помощи за списанието. Заслугите на редактора на "Борба" както и на редакционния комитетъ, комитета на фонда "Борба" и на редица наши самоотвержени дейци, които подпомагат работата ни въ списанието "Борба" и другата ни дейност е гаранция за нашия бъдещъ успѣхъ. Д-ръ Дочевъ подчерта, че сяко е отъ голѣмо значение приготвяването и публикуването на програмните принципи на БНФ съ огледъ бъдещето на утрешна свободна България. Доклади по отдѣлните секции на нашата дейност ще бждатъ направени отъ съответните отговорни лица натоварени съ провеждането на тази дейност. Азъ не мога да пропусна, каза Д-ръ Дочевъ, да изкажа похвала за отлично изпълнение на възложената имъ задача - на подпредседателя по публикациите и председателъ на комитета на фонда "Борба" Инженеръ Александъръ Костовъ, на редактора на списанието "Борба" г-нь Драгомиръ Загорски и на съветника при Екзекутивния Бордъ на ЦУС на БНФ Д-ръ Никола Алтънковъ, комуто бѣ възложено изготвянето на идейните програмни принципи на БНФ.

Направи докладъ за канцеларията на БНФ секретарьтъ Д-ръ Сирано Сяровъ, който заяви, че всичко е било извършвано въ пъленъ редъ и акуратно и че канцеларията на БНФ функционира успѣшно и резултатно.

Докладъ за касата на БНФ изнесе касиерьтъ г-нь Крумъ Радевъ който докладва, че клоновете ся се отчели редовно, че всички разходи по административната дейност и канцеларията на БНФ ся били платени като за това има редовни документи, и найкоректно водена касова книга.

Направи докладъ отъ страна на Контролната Комисия г-нь Петъръ Николовъ, членъ на К.К., който докладва че е направена нуждната провѣрка на касата и че всичко е въ пъленъ редъ.

Откриха се дебатите по докладите относно административната дейност на ЦУС на БНФ. Редица делегати се изказаха и одобриха активната работа, като намѣриха, че е направено възможното и ся постигнати отлични резултати. Изказа се мнение съ единодушно одобрение, БНФ да продължи да бжде колективенъ членъ на АБН и на Свѣтовната Анти-Комунистическа Лига, както и да продължи връзките си съ организациите на другите поробени отъ комунизма страни, да

продължи връзките съ официалните лица и да ги увеличи тамъ където би било възможно, тъй като общото сътрудничество подпомага успѣшната дейност на всички. Направено бѣ предложение, което се прие единодушно, докладите да бждатъ приети и длъжностните лица освободени отъ отговорност за миналата имъ дейност до сега.

Следващия докладъ направи подпредседателъ по публикациите Инж. Александъръ Костовъ, който е и председателъ на комитета на фонда "Борба". Той заяви, че принципния капиталъ на фонда "Борба" е напълно гарантиранъ и запазенъ. Въ продължение на изминалата година всички разноси по отпечатването и разпространяването на сп. "Борба" ся били покрити отъ лихвите на фонда и отъ получени помощи. Резултатите ся по-вече отъ отлични и насърчаващи за бъдещата дейност. Презъ течение на годината въ фонда ся се получили много повече помощи, отколкото ся били разноските за печатане и разпространяване на списанието, така че баланса въ края на годината се е увеличилъ съ повече отъ 8.000 долара. Въ редакцията отъ всъюде ся получени много писма, съ които се изказва задоволство и похвала за списанието в този видъ и се изпращатъ помощи, което е доказателство, че наистина "Борба" е изразителъ на възжеланията на нашата анти-комунистическа патриотична емиграция, тя е доволна и възхитена, и подпомага списанието, което значи подпомага нашата дейност и борбата за свобода. Ние може само да се гордѣемъ съ този резултатъ.

Инж. Костовъ направи пъленъ финансовъ отчетъ за фонда, той показва банковите документи, сяко книжката, които фонда трѣбва да изпраща на властите за контрола, тъй като ние сме "нонъ профитъ" организация - и отъ доклада и документите се установи, че всичко въ фонда върви отлично и че финансовата стабилностъ за по нататъшното излизане на "Борба" е гарантирана. Въпрѣки това, трѣбва да положимъ всички усилия да засилимъ още повече фонда "Борба", за да имаме финансовата възможностъ да разширяваме и подобряваме списанието, както и да издаваме специални броеве съ изложения по важни въпроси.

По нататък въ своя докладъ инж. Костовъ, който е и членъ на редакционния комитетъ на "Борба", направи предложение да се дава предимство на материали, които ся отъ политически, антикомунистически и информационенъ характеръ отъ международна

гледна точка, събитията и положението в България в връзка с борбата за свобода и пр., а статии от просветен, културен или исторически характер, които не са директно свързани с задачата, която имаме в момента, ще се публикуват в по ограничен брой. Най-главната част ще се заема от политическите, антикомунистически и информационни статии в връзка с каузата за свободата. Той също предложи да се приеме решение в връзка с публикуването на материалите, като всеки един от тримата членове на редакционния комитет има възможност да прегледа материалите и изкаже мнението си. Да се печати само това, което е одобрено най-малко от двама членове на комитета.

По нататък в своя доклад Инж. Костов съобщи, че е направено едно специално дарение което покрива нужните разходи за печат в ограничен брой на една специална книжка към сп. "Борба" под заглавие "Един народ под две сатрапии". Той също предложи изготвените принципи на БНФ с оглед бъдеща Свободна България, които сега се публикуват в серия от статии в "Борба", да се издадат в една отделна брошура. Той докладва също, че има проект да се почне публикуването на един бюлетин, на английски език, предназначен за отговорните лица в свободните страни, пресата и университетите, който бюлетин да изнесе сведения за положението в България, да вземе становище по международното положение в връзка с нашата кауза за свобода и пр. Този бюлетин ще се издава и редактира от г-н Евдоким Евдокимов и предлага БНФ да подкрепи активно издаването на бюлетина.

Г-н Евдокимов, който присъства на Конгреса като гост, направи изложение относно издаването на осведомителния бюлетин на английски език. Един такъв бюлетин, каза той, ще запълни отдавна лежащата нужда да се информират правилно отговорните среди, пресата и общественото мнение на Запад за истинското положение в България.

Бюлетина ще разобличи опитите на комунистическата пропаганда да заблуди Свободния Свѣтъ върху онова, което става в Родината и ще допринесе извънредно много за подпомагане българския народ в борбата му за освобождение, както и за спечелване приятели за нашата кауза всред отговорните среди на Запад.

Изложението на г-н Евдокимов се изслуша с голямо внимание, интерес и одобрение.

Последва доклад от редактора на списание "Борба" г-н Драгомир Загорски. Той изтъкна трудностите, с които има да се справи за да представи списанието в професионална форма, издигаща престижа на организацията. Той изложи също усилията, които полага за подборане на подходящ материал и е доволен, че нашата емиграция оценява подобрението и изразява доволството си чрез писма и изпращане помощи. Той заяви, че и за бъдеще като редактор ще положи още по големи усилия за да направи редица подобрения. Постигнати са споразумения между него и подпредседателя по публикациите за начина, по който ще се подбират статиите, кои ще имат преднина и какъв ще е идеиният и политически облик на "Борба". Той също е съгласен и поддържа предложението за начина, по който редакционния комитет ще одобрява материали и статии за публикуване.

Станаха доста обширни разисквания. Всички, които се изказаха подчертаха задоволството си от начина, по който се приготвя и издава списанието, начина по който се управлява фонда за списанието, и отправиха похвала на редактора г-н Загорски и подпредседателя Инж. Костов. Реши се също да се публикува един специален брой на "Борба" под заглавие "Един народ под две сатрапии" и да се издаде отделна брошура по идеологичните и принципни програмни начала, които ние имаме и предлагаме като една основа за уреждането на утрешна Свободна България. Серия от същите идейни статии ще продължава да се печатат в "Борба". Докладите на Инж. Костов и г-н Загорски се приеха и длъжностните лица се освободиха от отговорност.

По идейните и програмни начала направи доклад Д-р Никола Алтънков. Той бѣ натоварен от Ц.У.С. на заседанието през 1985 год. да приготви серия от статии под заглавие "Ние и утрешна Свободна България". Д-р Алтънков докладва за осем завършени статии, представени на председателя за одобрение, две от които са вече публикувани. На делегатите бѣ раздаден текста на всичките статии за сведения и изказване. В своя доклад Д-р Алтънков обясни причините за употребата на изрази и думи, примѣсени с чужди названия извън рамките на говоримия български език. Той подчерта начина, по който са изложени на-

шитъ програмни начала съ желание да запознае емигрантското движение за онова, което се очаква въ утрешния денъ.

Станаха обширни разисквания, всички които се изказаха, подчертаха, че Д-ръ Алтънковъ е изпълнилъ отлично възложената му задача, за което бѣ поздравенъ съ бурни ржкоплъскания.

Следъ приготвяне въ окончателна форма на статиитъ, ще бждатъ отпечатани въ една отдѣлна брошура подъ заглавие "Ние и утрешна Свободна България".

Съ приключване доклада по идейната програма се изчерпи двевния редъ предвиденъ за първото заседание на конгреса и заседанието бѣ закрито въ 6.30 часа следъ обѣдъ. Даде се възможностъ на всички да се приготвятъ за конгресната вечеря.

Въ 7.30 вечерята на 24 Май 1986 год. се състоя конгресна вечеря въ ресторанта "Lockwood Castle". Всички делегати на конгреса присъствуваха, а също така и надъ 100 души приятели и членове на Б.Н.Ф. отъ Чикаго. Вечерята се откри съ приветствие отъ Инж. Александъръ Дърводѣлски отъ Чикаго, който даде думата на почетния председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ. Отъ името на всички делегати, той приветствува събраниятъ и изказа задоволство отъ доброто организиране на конгреса. Бше сервирана богата вечеря и тържеството продължи до 11 часа вечерята при най-приятелска атмосфера. Всички останаха извънредно доволни.

На 25 Май 1986 год. въ 9 часа заранъта въ заседателната зала на хотела се откри втората сесия на Конгреса. Докладва комисията по резолюцията. Докладътъ бѣ направенъ отъ Д-ръ Никола Алтънковъ. Той прочете цѣлия текстъ на предложената резолюция. Станаха разисквания, като се направиха редица предложения за допълнения и малки корекции. Следъ внасенето на допълненията и корекциитъ текста се прочете отъ ново. Бѣ приета следната

РЕЗОЛЮЦИЯ

Делегатитъ на двадесетия редовенъ двугодишенъ конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, инк., състоятъ се на 24 и 25 май 1986 г. въ Чикаго, Илиноисъ, САЩ, следъ като изслушаха отчетния докладъ на председателя на БНФ, доклада по публикациитъ, по идеологичнитъ въпроси и състоянието на организацията, докладитъ на касиера и контролната комисия, и следъ обстойно обсъждане на всички актуални въпроси, гласуваха следната резолюция:

1. Международното положение

Изминалитъ две години засилиха позициитъ на Свободниятъ свѣтъ и неутрализирана настъплението на комунистическитъ държави. Твърдата политика на американското правителство, изразена въ открита подкрепа на въоръженитъ сили на съпротива въ Афганистанъ, Ангола, Никарагуа и другаде, както и готовността на президента Реганъ да използва американскитъ въоръжени сили за прѣки действия въ Караибския басейнъ и Близкия изтокъ, допринесе за измѣнението на международната обстановка въ полза на лагера на свободата.

За първи пътъ въ следвоенната история ние имаме възможностъ да подкрепимъ последователната противокмунистическа политика на американски президентъ, който е врагъ на комунизма не само по стратегически съображения, но и идеологично, който е убеденъ противникъ на марксизма-болшевиизма, и който е на ясно по въпроситъ на комунистическата политика. Проявитъ на президента Реганъ при срѣщата му съ Горбачовъ въ Швейцария разсъяха всѣкакви съмнения относно възможноститъ на поредния съветски водачъ да успѣе да присти Свободния свѣтъ съ празни обещания за международно сътрудничество. Засилената скоростъ на превъоръжаване отъ страна на САЩ и западнитъ съюзници не само допринасятъ за запазване и укрепване на мира въ свѣта, но - което е особено важно за насъ - поставятъ СССР и неговитъ сателити предъ невъзможната задача да догонятъ Запада въ въоръжаването и въ сщрото време да осигурятъ за народитъ си поне минимални жизнени условия.

Смѣнитъ въ ржководството на съветската държава сочатъ хаосъ, паника, обърканостъ и невъзможностъ за продължаване на традиционната политика на външно настъпление и вътрешенъ тероръ. Недоволството въ сателитнитъ страни се увеличава и нито една отъ невралгичнитъ точки на Истока: Польша, Унгария, Източна Германия, Чехословакия и България не е престанала да бжде заглаха за господаритъ на съветската империя.

Положението въ Балканския полуостровъ е неясно и възможности за бързи промѣни и поврати съществува въ Югославия, раздирана отъ вътрешни противоречия, икономически проблеми и безработица, както и отъ положението въ Косово. Сщр така критична е обстановка въ Гърция, където опасната игра на сегашния режимъ може да

доведе до непредвидени последици, и Ромъния, където Чаушеску продължава своята политика на вътрешен произвол против интересите на ромънския народъ.

2. Положението въ България.

Нъколко важни точки заслужава да се отбележат презъ последните две години. Безотговорната политическа игра на софийското правителство по отношение на българските москитмани доведе до въоръжени сблъсквания между милицията и народа. Нъколко райони на страната сж превърнати въ военни зони, затворени за пътуване и посещения; изобилствуват сведения за много убити, ранени и тероризирани български граждани.

За първи пътъ отъ 1950-тѣ години насама се забелязва увеличение въ проявите на въоръжена съпротива срещу комунистическото господство. Случаите на бомбени атентати, пожари, саботажи и въоръжени акции зачестяватъ съ всъки изминатъ месецъ не само въ селата и малките градове, но и въ Столицата и градове като Пловдивъ, Пльвенъ, Варна, Горна Оръховица, Русе и Бургасъ. Заплахата за режима сега е вече напълно реална.

Упадъкътъ въ народното стопанство и реплесалиитъ отъ страна на СССР доведоха до ръзко понижаване на стандарта на животъ. Липсата на електрическа енергия, не доимъка на вода, хранителни стоки, уреди за масово потребление и елементарни стоки отъ първа необходимостъ и увеличението на цените засилватъ неродното негодувание и допринасятъ за увеличението на съпротивата. Въпроса за замънянето на настоящия режимъ не е вече теоретиченъ, а се налага отъ действителността.

Недоволството на съветските управници отъ известни прояви на софийския режимъ доведе до засилване на личния режимъ на Тодоръ Живковъ, както и до неимовърното увеличаване на корупцията, упадъка и песимизма всрѣдъ нашия народъ. Нъма никакви знаци, че както комунистическата партия, така и самия Живковъ сж въ състояние да изведатъ народа отъ плачевното му състояние, въ което е изпадналъ. Отъ друга страна раздорите всрѣдъ комунистическата върхушка показватъ не само нейното разложение, но сочатъ и необходимостта за подкрепа на национално настроените български комунисти.

При обстановката на засилващо се насилие, корупция и произволи, българскиятъ

народъ, който никога не прие комунизма, дава непрекъснати доказателства за съпротивата си срещу управлението. Разхищения на държавна собственост, саботажи, унищожаване на стопански запаси и понижаването на производството се допълватъ отъ публични прояви въ подкрепа на полските работници и въ изказано недовѣрие къмъ мѣстните функционери на режима.

Засилената религиозна дейностъ и голъмия брой богомолци препълващи църкви и храмове по време на голъми религиозни празници – фактически единствената останала възможностъ за публична демонстрация противъ комунизма – сж друго доказателство за народната съпротива. БНФ изказва своята солидарностъ и подкрепа на героичните български свещеници, ако не и на тѣхните ръководители, които както преди 130 години отново сж на чело въ борбата за народностно осъзнаване.

3. Положението въ емиграция.

Престижътъ на Организацията продължава да расте: проявите на мѣстните клонове и ръководството на Фронта сочатъ обособяването ни като важенъ факторъ въ емиграция, спомагащо за обединението на всички здравомислящи борци за свобода. Успѣхите на мѣстните организации по отношение на тѣхната съвмѣстна дейностъ съ други български организации показватъ върния пътъ за постигане на обединение. Конгресътъ изказва своята пълна подкрепа и насърчава мѣстните клонове да продължаватъ тази полезна дейностъ.

Наредъ съ това трѣбва да се засили нашата дейностъ за привличане на нови емигранти, както и укрепването на връзките ни въ страни и области, където нашето влияние може да бжде увеличено. Отношенията ни съ братски организации отъ другите сателитни страни и съ международни антикомунистически обединения и съюзи продължаватъ да растятъ и укрепватъ.

Борбата за запазването на свободата на българските църкви се изостря поради безогледната дейностъ отъ страна на комунистическия режимъ да превземе и овладѣе нашите църковни общини въ чужбина. За честъ на емиграцията тѣзи усилия не се увенчаватъ съ успѣхъ и изминалите две години доведоха до нови поражения за проводниците на комунистическата политика. БНФ предупреждава всички новоизпратени свещеници отъ България, както и ръководството на прославната църква въ София, че един-

ствения критерий за принадлежността им към народа сж тяхнитѣ прояви. Дейността им се следи отъ всички и отговорността за отдѣлни вражески проявления пада изключително върху тяхъ и тѣзи, които ги испращатъ.

Обезпокоителна проява на софийския режимъ е засилената му дейность съ цель объркване, дезинформация и раздори всрѣдъ нашата емиграция. Издаватъ се непрекъснато апели, писма, информационни бюлетини, мними вестници, списания и отдѣлни книги, които хулятъ и клеветятъ емигрантски организации, членоветъ имъ и тяхнитѣ ръководители. Подобни прояви показватъ нервността и объркаността на вдъхновителитѣ имъ отъ София, но сжщо подчертаватъ правилността на нашата дейность и порастналия авторитетъ и активностъ на БНФ. Конгресътъ апелира къмъ всички емигранти да не се поддаватъ на провокации и да отстояватъ непоколебимо правотата на своитѣ позиции. Хули, клевети, закани и тероръ не ще ни повлияятъ, нито разколебятъ. Борбата ни ще продължи до увенчаването и съ пълень и категориченъ успѣхъ.

П О Б Е Д А Т А Е Б Л И З К А !

Следъ приемането на Резолюцията направил докладъ номинационната комисия. Отъ името на комисията докладва Г-нъ Колю Кондовъ. Той съобщи, че комисията за момента не е въ състояние да предложи кандидатъ за председателъ и предлага да се помолитъ почетния председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, който до сега председателствува Организацията следъ смъртта на Д-ръ Паприковъ да приеме и бжде натоваренъ съ председателството и ръководството на организацията до момента, когато ще бжде избранъ председателъ. Д-ръ Иванъ Дочевъ заяви, че той, вътрѣки напредналата си възраст, ще приеме да ръководи и председателствува Организацията съ вѣрата, че въ не далечно бъдаще може да се избере новъ председателъ. Конгресътъ реши и натовари Д-ръ Иванъ Дочевъ, почетенъ председателъ на Б.Н.Ф. да продължи да ръководи организацията като председателъ.

Номинационната комисия предложи, съ огледъ да се избѣгнатъ възможни затруднения, да се избере замѣстникъ председателъ за въ случай на нужда, и предложи да бжде избранъ Инж. Ангелъ Гъндерски, досегашенъ дългогодишенъ подпредседателъ, за замѣстникъ председателъ. Конгресътъ прие пред-

ложението и избра Инж. Ангелъ Гъндерски за замѣстникъ председателъ.

Номинационната комисия предложи за въ бъдаще подпредседателитѣ да иматъ съответенъ отдѣлъ за дейность, по който тѣ сж отговорни, за да се разпредѣли работата и предложи за подпредседатели следнитѣ дейци на БНФ.

Г-нъ Колю Кондовъ - подпредседателъ-организационенъ отдѣлъ.

Инж. Александъръ Костовъ - подпредседателъ - отдѣлъ публикации.

Д-ръ Никола Алтънковъ - подпредседателъ - отдѣлъ администрация.

Конгресътъ прие и избра за подпредседатели предложенитѣ лица.

Номинационната комисия предложи следващитѣ длъжностни лица, а именно:

Д-ръ Сирано Сяровъ - секретаръ

Г-нъ Крумъ Радевъ - касиеръ

Д-ръ Ангелъ Тодоровъ - съветникъ

Д-ръ Борсъ Ганчевъ - съветникъ

Д-ръ Стефанъ Станевъ - съветникъ

Г-нъ Цоню Градинаровъ - съветникъ

Г-нъ Драгомиръ Загорски - редакторъ на списание "Борба"

Г-нъ Никола Марковъ - председателъ на контролната комисия

Г-нъ Петъръ Николовъ - членъ на контролната комисия

Г-нъ Никола Шахъновъ - членъ на контролната комисия

Конгресътъ прие и избра горепосоченитѣ лица на длъжноститѣ, за които се предложиха отъ номинационната комисия.

Номинационната комисия предложи членоветъ на комитета отъ фонда "Борба" да се преизбератъ и останатъ сжщитѣ както до сега. Конгресътъ прие предложението и преизбра сжщитѣ лица.

Избранитѣ до тукъ лица на съответнитѣ длъжности сж Екзекутивния Бордъ на Централния Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. Въ разширения съставъ на Централния Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф., като директори влизатъ представителитѣ на Организацията отъ разнитѣ страни и председателитѣ на клоноветъ, които не сж представени въ Екзекутивния Бордъ. За директори, членове на разширения съставъ на Централния Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. номинационната комисия предложи да се избератъ следнитѣ лица:

Инж. Георги Люзановъ - Германия

Г-нъ Живко Сребровъ - Австралия

Инж. Георги Поповъ - Зап. Берлинъ

Г-нъ Иванъ Ивановъ - Испания
 Г-нъ Стефанъ Кашевъ - Турция
 Г-нъ Енрико Делъ Белло - Италия
 Г-нъ Миро Герговъ - Бъфало, СЩА
 Инж. Йосифъ Загорски - Швейцария
 Инж. Илия Матевъ - Боливия
 Д-ръ Михайлъ Нерезовъ - Венецуела
 Д-ръ Петъръ Колековъ - Англия
 Г-нъ Петъръ Цанковъ - Холандия
 Г-нъ Никола Атанасовъ - Швеция
 Г-нъ Стефанъ Радоевъ - Франция
 Г-нъ Атанасъ Георгиевъ - Н. Зеландия
 Г-нъ Димитъръ Николовъ - Канада
 Д-ръ Алфонсъ Максъ - Урагвай
 Г-нъ Никола Софранъ - Бразилия
 Г-нъ Славе Казанджиевъ - Австрия
 Г-нъ Радой Георгиевъ - Еквадоръ
 Г-нъ Василь Баджевъ - Колумбия
 Г-нъ Василь Тодоровъ - Белгия
 Г-нъ Георги Антоновъ - Аризона САЩ
 Д-ръ Величко Велевъ - Канзасъ САЩ

Конгресътъ прие и избра за директори членове на разширения съставъ на Ц.У.С.на Б.Н.Ф. предложениитъ отъ номинационната комисиия лица.

Съ това се приключи съ избора на ръководството на БНФ и се пристъпи къмъ отдѣла "Разни".

Повдигнатъ бѣ въпроса да се разгледа и реши дали би било полезно за дейци отъ Организацията и по специално длъжностни лица, при възможность, да заематъ ръководно мѣсто въ други български емигрантски организации и използватъ тази възможность, съ огледъ отъ една страна да подпомогнатъ да се предотврати влиянието на комунистическата пропаганда всрѣдъ емиграцията ни и отъ друга страна да се информиратъ емигрантитъ относно нашитъ разбирания и се направи възможно за онѣзи, които възприематъ нашитъ разбирания, да влѣзатъ въ организацията. Въ връзка съ това възникна въпроса, че това може да стане само ако тия дейци нѣма да бждатъ обвързани въ другитъ организации така, че да не могатъ да се проявяватъ свободно като дейци на БНФ и работятъ въ полза за постигане нашитъ задачи. Станаха доста разисквания и се възприе, че дейцитъ отъ БНФ е полезно да влѣзатъ на ръководни мѣста въ други емигрантски организации, при условие обаче, че нѣма да бждатъ възпрепятствувани да развиватъ дейность отъ името на БНФ и въ полза на нашитъ идеи и задачи.

Повдигна се въпросътъ за възможности да се установи, на мѣстна почва, приятел-

ски контактъ съ другитъ български емигрантски организации и се предприематъ възможнитъ общи прояви, което ще е отъ полза за каузата, разбира се за прояви въ хармония съ нашитъ разбирания. Препоръча се на мѣстна почва клоноветъ да правятъ това.

Постави се въпросътъ, че презъ октомври въ Торонто-Канада ще има международенъ конгресъ на АБН и че БНФ е поканенъ и трѣбва да се представи достойно. Реши се всички членове на ЦУС, които биха имали възможность да отидатъ въ Торонто за конгреса да направятъ това и се присъединятъ къмъ делегацията на БНФ, за да се представимъ колкото може по добре.

Постави се въпроса кога и къде да се състои годишното заседание на Ц.У.С. Следъ размѣна на мисли се реши заседанието да се проведе въ Ниагара Фалсъ презъ Май 1987 година по време, когато тамъ се празнува традиционенъ Деня на Храбростта.

Тѣй като нѣмаше други въпроси въ отдѣла "разни" да се повдигатъ направи се предложение конгреса да закрие заседанията си. Д-ръ Иванъ Дочевъ, който председателствуваше конгреса, съ подходящи думи, изказвайки върата, че БНФ ще продължи дейността си презъ предстоящата година съ още по голѣмъ успѣхъ, обяви конгреса за закритъ.

По инициатива на клоната на БНФ въ Чикаго, като заключителна проява по случай Конгреса бѣ устроенъ общобългарски пикникъ въ мѣстносттата Schiller Forest Preserve. Всички делегати бѣха превозени съ нарочно организирани превозни сръдства до мѣстото на пикника. Нѣколко стотинъ членове на БНФ, приятели на организацията и български емигранти отъ другитъ български емигрантски организации, масово посѣтиха пикника, който се превърна въ едно голѣмо общобългарско народно тържество. Сервира се българска скара, баница и баклава, сѣщо пиво и други напитки въ изобилие. Нашия китаристъ и пѣвецъ Г-нъ Иванъ Ивановъ изпълни шлагерна и народна музика. Всички прекараха цѣлия следъ обѣдъ въ една изключително братска и весела атмосфера, съ което се завърши конгресната програма.

Организаторитъ на конгреса и на конгресния пикникъ, нашитъ членове отъ клоната на БНФ въ Чикаго, които положиха много трудъ и усилия да изнесатъ всичко найотлично, заслужаватъ похвала, която всички делегати и гости имъ подчертаха.

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА ХРАБРОСТЪТА ВЪ БЪФАЛО.

Тъй като нашия Великден се пада на 4 Май т.г. традиционното тържество за чествуване Деня на Храбростта, което клонът на БНФ в Бъфало устройва редовно вече 28 години, се състоя тази година на 27 април-неделя, в залата на независимата православна църква Св. Георги.

Тържеството бѣ отлично организирано. Надъ 100 души присѣтствуваха. Получиха се поздравления отъ много официални лица, между които Н.В.Царь Симеонъ, кмета на Бъфало г-нъ Джеймсъ Грифинъ и др.

Тържеството бѣ открито отъ председателя на клона на БНФ в Бъфало г-нъ Миро Герговъ. Прочете молитва нашиятъ свещеникъ отъ Ниагара Фалсъ Тодоръ Гроздановъ. Нароченъ представител на Конгресмена Джакъ Кемтъ - г-нъ Робертъ Бланекъ поднесе поздравления. Гостъ говорител бѣ запасния американски генералъ Събулски. Голѣма група членове на БНФ отъ Торонто, на чело съ Инж. Гъндерски, Д-ръ А. Тодоровъ и Ц. Градинаровъ присѣтствуваха. Отъ името на гоститѣ-българи говори Инж. Ангелъ Гъндерски. Между гоститѣ отъ други градове, личеха и г-нъ Дако Цановъ отъ Балтиморъ. Българската танцова група въ гр. Бъфало съ ржководителъ г-нъ Георги Терзиевъ изпълни български народни танци, които предизвикаха възхищение у всички. Бѣ сервирана богата народна трапеза. Тържеството завърши съ голѣмъ успѣхъ.

ГЕРГЪВДЕНСКО ТЪРЖЕСТВО И ЧЕСТВУВАНЕ ПАМЕТЪТА НА НАШИТЪ СЖИЛИ ПОКОЙНИЦИ ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ - КАНАДА

Организацията на Б.Н.Ф. - Торонто, заедно съ настоятелството на нашата православна църква "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ и тази година на 11 май устройа традиционното Гергъвденско тържество.

Божествената литургия бѣ отслужена отъ отецъ Тодоръ Гроздановъ въ съслужение съ хора при църквата.

Храмътъ бѣ препълненъ съ богомолци отъ Ниагара и околноститѣ. Сжко така присѣтствуваха голѣми групи отъ Българския Нац. Фронтъ - гости отъ Торонто и Чикаго.

Отслужена бѣ панахида за протоерей Василь Михайловъ, отецъ Тома Кобаковъ, Д-ръ Георги Паприковъ, Иванъ Чортовъ, Димитъръ Василевъ и всички наши покойници.

Предъ паметника на жертвитѣ отъ комунизма отецъ Гроздановъ отслужи кратка молитва за падналитѣ отъ злодейска кому-

нистическа ржка. Инж. Ангелъ Гъндерски произнесе подходяще слово. Отъ името на Българския Националенъ Фронтъ бѣха поставени цвѣтя предъ паметника, а отъ името на М.П.О. - Победа, Презвитера Михайлова положи прекрасенъ вѣнецъ.

Следъ службитѣ, въ салона на църквата бѣ сложена богата трапеза - вкусни ястия и баница - приготвена отъ членитѣ на църквата. Бѣха направени дарения възлизащи надъ 1.500 Долара.

Следъ обѣда младия Г-нъ Теньо Чортовъ декламира стихотворението "живъ е той живъ е" и една млада българка декламира едно великолепно стихотворение отъ Теодоръ Траяновъ.

Голѣмъ надписъ надъ подиума въ залата гласи: "Съединението прави силата". Свещеникъ Гроздановъ и Д-ръ Ангелъ Тодоровъ позоваха всички да следватъ призива, което ще гарантира успѣха на нашата емигрантска борба срещу комунизма.

Черенъ списъкъ

Списание "Родолубие" помѣства имената на онези продажници, които подкрепятъ финансово комунистическия режимъ въ България

„О, неразумне и юроде!“

... Не се ли срамувашъ да близешъ поробителитѣ на своя народъ ?

... Не си ли чулъ за избититѣ си братя и бащи по затвори и лагери отъ натрапения комунистически режимъ въ Родината ?

... Не помнишь ли лагеритѣ на смъртта: Росица, Волуякъ, Белене, Куциянъ и карьеритѣ въ Ловечъ, отъ кждето никой не се е завърналъ ?...

Тържествено чествуване деня на Освобождението в Ню Йорк, посветено в памет на героите, дали живота си в борба против комунизма за свободата на България

На 1 Март 1986 година в Ню Йорк се състоя традиционното тържество за чествуване деня на Освобождението, което БНФ организира всяка година. Тържеството се състоя в първокласния хотел Съммит на улица Лексингтън и беше масово посътено от емиграцията ни.

Ръководителят г-н Колю Кондов откри тържеството в 9 часа. Оркестърът изпълни американския национален химн и националният химн на България "Шуми Марица".

Протоиерей Димитро Давидков, чредник на Българската Православна Църква "Св. Патриарх Евтимий" в Ню Йорк, направи молитва в памет на героите, които дадоха живота си в борбата срещу комунизма за свободата на България.

Главен говорител беше Д-ръ Иван Дочев, почетен председател на БНФ. Той произнесе възторжена реч, която многократно беше прекъсвана от бурни аплодисменти. На края на своята реч Д-ръ Дочев заяви, че той върва, че дните на комунизма са преброени. Ето вече шест години те не могат да подчинят Афганистан и ще бъдат принудени да се оттеглят. Те губят силата си и ние ще видим България свободна.

Ръководителят на тържеството господин Кондов съобщи, че са получени много прокламации от гверньорите на Ню Йорк и Ню Джерси, от кметовете на Ню Йорк, Бъфало, Клевеланд, Ниагара Фалс и др. За съжаление, не всички могат да бъдат публикувани в "Борба".

Госпожица Росица Кондов прочете прокламацията на кмета на Ню Йорк.

На тържеството присъствуваха много гости, представители на приятелски нации от Афганистан, Туркестан, Ромъния, Козакия, Северен Кавказ, Източна Германия и др. От името на гостите председателят на Комитета на Поробените Народи господин Кваджа, от Туркестан, поднесе поздравления.

Гост на тържеството бѣ руският дeсидент г-н Михаил Макаренко, който е бил много години в съветските лагери и затвори. Той произнесе слово, в което каза, че и днес в Съветска Русия има над 2.200 концентрационни лагери с няколко милиона затворници и комунизъмът отдавна би пропаднал, ако западните страни не го подпомагали с търговия, храни и други.

Протоиерей Димитро Давидков
и г-н Банчо Банчевски

Д-ръ Иван Дочев
и г-н Колю Кондов

Г-н Макаренко

От страна на българите гости дошли на тържеството от други градове бѣ представен г-н Д. Бахаров от Вашингтон. След приключване на официалната част известният оркестър АМОР свири до късно вечерта модерни и народни танци. Всички взѣха участие и останаха много доволни.

Комитетът по организиране на тържеството г.г. Колю Кондов, Петър Николов, Тодор Безев, Емил Атанасов и Димитър Стожанов заслужават похвала за отличната организация на тържеството.

Прочетете който и да е вестникъ отъ комунистическа България и ще се очудите на грижитъ на партията за благоденствието на народа. Страницитъ сж пълни съ хвалби за преизпълнение на плановетъ и съ обещания за още по-гольми грижи на партията за народа.

При всъки отъ пореднитъ първомайски, деветосептемврийски или други празнични манифестации, фасадитъ на южнитъ са окичени, освенъ съ портретитъ на партийнитъ голъмци и съ таблици и диаграми за преизпълнение на плановетъ съ 136%, 182%, 230%...

Народтъ очудено гледа празнитъ магазини, плое и мърмори: "Какъ не ги е срамъ съ проценти да хранятъ народа. Насъ не ни

интересува колко процента е изпълненъ плана, а има ли стоки по магазинитъ" !...

Преди 25 години, когато Т. Живковъ се завърна отъ първото си посъщение въ САЩ, заяви: - "Нашиятъ народъ произвежда хубави и качествени стоки, но съ лоша опаковка и затова не можемъ да ги продаваме".

И издадоха постановление на ЦК за подобрене на рекламата. Даже той обеща да внесе отъ САЩ цѣль заводъ за опаковки. Но именитиятъ нашъ епиграмистъ Радой Ралинъ веднага пусна поредната си епиграма:

"Защо ти е реклама, като стока нъма!"

Единъ малтъкъ примѣръ за опаковката и РЕКЛАМАТА:

ДСО „РОДОПА“ НЕТО — 220 гр. ЦЕНА — 1,75 лв.	АГНЕСКО „АПЕТИТ“	КОМБИНАТ — ШУМЕН ТРАЙНОСТ — 2 ГОДИНИ СЪХРАНЕНИЕ — до 15°C
---	-------------------------	---

1. "Агнешко апетит" (кълцани агнешки дробове, гръкляни, черва и подправки - бележка отъ този който ги е опаковалъ), нето 220 гр., цена 1.75 лв. и... трайност - 2 години. Но нъма дата, кога е произведена консервата и следъ петъ или десетъ години (когато съдържанието е вмирисано) ще ги продаватъ пакъ съ трайност "ДВЕ ГОДИНИ".

2. "Русенско варено" приготвена отъ свинско тлъсто месо ситно смляно (да не се разбере какво е месото, може да има умрѣли отъ пипка кокошки, кучета и котки, кой може да контролира партията?) и подправки нето 220 гр., цена 1 лв. също трайност "ДВЕ ГОДИНИ", но отъ кога до кога? Нъма дата на производството...

ДСО „РОДОПА“	КОМБИНАТ „РОДОПА“ ГР.	СТИРИЛИЗИРАНА
русенско Варено		НЕТО: 220 ГРАМА ЦЕНА: 1 ЛВ.
ПРИГОТВЕНА ОТ СВИНСКО ТЪЛСТО МЕСО СИТНО СМЛЯНО И ПОДПРАВКИ		БДС 7813-75 ДВСК СЪХРАНЕНИЕ ПРИ ТЕМПЕРАТУРА ДО + 15°C ТРАЙНОСТ 2 ГОДИНИ

3. "Шопски суджукъ" цена 12 лв. (поправена на 16 лв. съ писалка, но КОЙ и на какво основание е направилъ поправката?) Никой не знае тази цена за парче суджукъ ли е, за 100 грама ли е или за единъ кгр. Съхранение + 50 2 месеца - какво е това + 50? Ако сж искали да кажатъ 5°, то нулата се пише горе, а не долу. Има нъкак-ва едва забележима дата поставена съ гугменъ печатъ, но не се разбира какво означава тази дата - дата на производството, дата на продажбата или рождения денъ на продавача.

И какви ли още не шедьоври и недомислия на надписи по опаковкитъ.

МЕСОКОМБИНАТ „РОДОПА“ --- Самоков

Шопски суджук

Цена 12 лв.

БДС — 2589 — 83

Съхранение + 50 2 месеца

Съдържа говеждо и телешко месо и подправки

Но българскиятъ народъ нъма право да възрази, или, недай Боже, да критикува (освенъ на ухо помежду най-близки приятели). Добре, че има емигрантски вестници и списания, юдето може свободно да се изкаже.

Следъ експлозията въ Чернобилъ, всички Западно-Европейски страни сж отказали зеленчуци и храни, идващи отъ Източния блокъ. ... Но партията не губи! Върнатата стока се преглежда "криво-лъво" и пуска на гладното население, а съмнителната заминава по затвори и лагери...

Ти, Вуте помниш ли какво бѣше преди девети септемврий? - Гледаш едно малко магазинче, на табелата пише само ПЕШЮ, а като влезеш вѣтре - и месо и заклани птици и колбаси и яйца и какво ли не !...

А следъ девети септемврий - просторень и хубавъ магазинъ, съ красива витрина, на табелата пише: месо, заклани птици колбаси, яйца, а като влезеш вѣтре - само ПЕШЮ !

БЪЛГАРИЯ БЕЗЪ ОСВѢТЛЕНИЕ

Споредъ новата религиозна статистика, въ България имало осемъ милиона Богомолци, които стоятъ всѣка вечеръ предъ запалени свѣщи.

ТУРИСТИ ВЪ ТУРЦИЯ

Очудени туристи гледатъ изъ цѣла Турция, улици, площади, магазини, аутобани, села и градове, всичко свѣти !

- Отъ къде взимате толкова електрическа енергия? - запитали съ изненада екскурзиантите.

- Отъ България !
- Ами къде е тази страна България ?
- Ей, тамъ въ тъмното...

ОПРОВЕРЖЕНИЕТО

Единъ словослагателъ отъ в-къ "Работническо дело", отчаянъ отъ безкрайнитъ лъжи и голи обещания на партията за по добъръ и сносенъ животъ, следъ 13-тия конгресъ на партията, успѣлъ да промъкне въ вестника следното съобщение: "ПОЛОВИНАТА ОТЪ Ц.К. СЪ ПЪЛНИ ИДИОТИ".

Голѣмъ скандалъ, главния редакторъ уволненъ и изключенъ отъ партията за слаба бдителность. На другия денъ новоназначениятъ главенъ редакторъ помѣстилъ следното "опровержение": "ПОЛОВИНАТА ОТЪ ЧЛЕНОВЕТЪ НА Ц.К. НЕ СЪ ПЪЛНИ ИДИОТИ"...

ВЪПРОСИ КЪМЪ РАДИО ЕРЕВАНЪ

- Защо въ западнитъ страни има толкова много демонстрации и протестни акции съ искания за затваряне на всички атомни електроцентрали ?

Отговоръ: Защото тѣ сѣ опасни за околната срѣда и за здравето на човѣка.

- Но защо въ Съветския Съюзъ и въ странитъ отъ Източния блокъ нѣма такива демонстрации ?

Отговоръ: Защото съветскитъ атомни централи сѣ най-сигурнитъ и нѣма опасность отъ замърсяване на околната срѣда и за здравето на човѣка.

- А защо стана експлозия въ Чернобилската атомна електростанция (въ СССР) при която загинаха до сега ужъ 26 души и надъ 100 хиляди сѣ засегнати отъ облъчване и до края на живота имъ трѣбва да сѣ подъ лѣкарско наблюдение ?

Отговоръ: На провокационни въпроси не отговаряме !...

НОВИЯ ВИЦЪ

- Знаеш ли вица, дето на Тошо забили ножъ въ гърба

- Не го зная, но много хубаво започва...

ПОСТИЖЕНИЯТА НА Г-НЪ ДРАГОМИРЪ ЗАГОРСКИ

РЕДАКТОРЪ НА "БОРБА"

Когато единъ деецъ на Б.Н.Ф. реализира постижения и успѣхи въ своя частенъ животъ, това не е само честъ и гордостъ за него, но е честъ и гордостъ за организацията на Българския Националенъ Фронтъ.

Редакторътъ на сп. "Борба"-Драгомиръ Загорски е известенъ като колекционеръ и публицистъ. Той взема постоянно участие въ национални и международни изложби по филателия и литература, където представя свои колекции и литературни произведения. За негова честъ всѣкога, когато той участвува въ една или друга изложба, той получава високи отличия, сяко неговитѣ книги намѣриха всестранно одобрение. Успѣхитѣ на Драгомиръ Загорски надхвърлиха обикновеното ниво и ние съ най-голъмо задоволство искаме да отбележимъ това.

Така напримѣръ презъ 1985 г. Драгомиръ Загорски взема участие въ изложбитѣ:

1. Международна изложба ISRAPHIL'85 и получи голъмъ сребърненъ медаль за литература.
2. Национална изложба въ Америка - SANDICAL'85, и получи вермайлъ за литература и допълнителенъ медаль отъ Американския Филателенъ Сюзъ.
3. Национална изложба въ Америка - SESCAL'85, и получи сребърненъ медаль за литература, вермайлъ за колекцията му "Въздушна поща" и медаль отъ американския A.P.S. Writers Unit.
4. Национална изложба въ Америка - SUNPEX'85, и получи златенъ медаль за колекцията му "Източна Румелия" и вермайлъ за литература.

Презъ 1986 година успѣхитѣ на Загорски надхвърлиха онова, което той постигна презъ изтеклата 1985 г. Въ Националната Изложба на Америка - FRESPEX'86, той получи Златенъ Медаль за колекцията му "България", RESERVE GRAND AWARD, и два голъми трофея като допълнителна награда състоящи се отъ кристална ваза и ръчно изработена табла поднось.

На Международната изложба въ Чикаго AMERIPLEX'86, той получи единъ позлатенъ медаль за колекция "България" и още два за литература на тема: "История на пощитѣ въ България" и "История на пощитѣ въ Източна Румелия."

Азъ искамъ да поздравя нашия редакторъ на "Борба" - Драгомиръ Загорски за неговата дейность като публицистъ и общественикъ.

Д-ръ Иванъ Дочевъ

ЮБИЛЕЙНО ЧЕСТВУВАНЕ НА Г-НЪ СТЕФАНЪ ПОПОВЪ

Въ салона на хотелъ "Баиеришеръ Хофъ" въ Мюнхенъ, бѣ отпразнуванъ на 24 Януарий т.г. 80 годишния юбилей на Стефанъ Поповъ - адвокатъ, публицистъ, писателъ и бившъ аташе по печата въ Берлинъ, Будапеща и Бернъ. И единъ отъ основателитѣ на БНФ

Макаръ и съ закъснение, Б.Н.Ф. изказва своитѣ най-искренни благопожелания на нашия съотечественикъ въ изгнание. Заслугитѣ на Стефанъ Поповъ като публицистъ, редакторъ и общественикъ сж огромни. Въ надвечерието на Втората Свѣтовна война той е назначенъ за директоръ на Българо-Германската Търговска Камара въ Берлинъ. Въ пролѣтътъ на 1940, поема поста аташе по печата къмъ българското посолство въ Берлинъ. Въ 1942 той е премѣстенъ въ Будапеща, а въ 1944 въ Бернъ. Следъ 9 септемврий 1944 остава въ изгнание. Стефанъ Поповъ е активенъ борець противъ комунизма. Труדותъ му, отпечатани на нѣмски и български недвусмислено изразяватъ неговитѣ възгледи срещу натрапеното отъ Москва управление въ Родината. Върата му въ бъдащето е непоколебима. Юбилейното си слово Г-нъ Поповъ завърши съ думитѣ:

"Свѣтовната история нѣма нищо вѣчно и окончателно и никога една борба за свобода не е била напразна. Защото въ тази история накрая се разпорежда Богъ, въ когото да вѣрваме винаги ще съживява надеждата за свободно бъдаще.

Съзнавайки това, прекланямъ се смирено предъ този Богъ на историята."

Съединенитѣ Щати - Виденъ съветски дипломатъ: военно-въздушното аташе при съветското посолство въ Вашингтонъ бѣ уличенъ въ шпионажъ и заставенъ да напусне Щатитѣ въ срокъ отъ 24 часа. Заловенъ въ срѣдата на юний т.г. отъ организѣ на Еф Би Ай при опитъ да се сдобие съ американски документи отъ повѣрителенъ характеръ. Аташето се опиталъ да обясни, че търсилъ дупки за ловене на риба въ полето на щата Мерилендъ.

Съ личната подкрепа и настояване на Президента Реганъ, американското народно събрание одобри сумата отъ 100 милиона долара за финансиране на военнитѣ мероприятия въ Никарагуа. Сумата ще бѣде използвана за засилване силитѣ на контрареволуционеритѣ, които се борятъ противъ съветскитѣ попълзновения въ Срѣдна Америка.

Гостуването на четирима отъ водачитѣ на съпротивата въ Афганистанъ въ САЩ приключи съ приемането имъ отъ Президента Реганъ въ Бѣлия Домъ по срѣдата на юний т.г. Въ срѣщи съ президента, членове на американското правителство и парламентарни дейци бѣ подчертано, че американското правителство ще засили оказаната до сега помощ на борцитѣ за свобода въ Афганистанъ.

Желанието на една майка и единъ баща се сбъднаха: Децата на българското семейство Гетови отъ Лонгъ Бичъ, Калифорния успѣха да се събератъ съ дветѣ си деца, които бѣха пуснати отъ българскиятъ комунистически режимъ да заминатъ при родителитѣ си следъ дълга борба и дълго настояване. Майката на децата даде лично писмо до Михаилъ Горбачовъ при посѣщението на рускичето Катя въ САЩ презъ зимата на 1985 година.

Съвесткия Съюзъ - Страхотната катастрофа на атомната централа въ Чернобилъ, Съветска Украйна, продължава да дава сериозни отражения. Освенъ покриването на надъ 200 клм. ивица около централата съ гъстъ радиоактивенъ килимъ, който ще спрѣ всѣкакъвъ растежъ за близкитѣ десетки години, радиоактивния облакъ е разнесенъ и извънъ предѣлитѣ на Украйна. Сведенията въ България за катастрофата сѣ оскъдни и властитѣ продължаватъ да мълчатъ по въпроса.

Южна Африка - Въвеждането на извънредно положение въ Южно-Африканския Съюзъ обявено отъ м-ръ председателя Ботта на 10 юний т.г. има за задача да прекрати кръвопролитията въ страната, които бѣха извънредно много засилени отъ началото на 1986 година и които въ по-гольмата си частъ обхващатъ нападения отъ негри срещу негри.

Испания - Баскитѣ продължаватъ да търсятъ независимостъ чрезъ атентати и тероръ. Въ Мадридъ експлодира бомба и убива петъ полицаи.

Афганистанъ - Съпротивата на храбрия афганистански народъ продължава съ всички срѣдства. Опититѣ на подсиленитѣ съветски части да смажатъ лагеритѣ на бунтовницитѣ съ избиване на мирното население не помогнаха. Дветѣ страни дадоха много жертви въ хора и материали въ послѣдната съветска офанзива. Горбачовъ смѣни "по болестъ" до сегашния Бабракъ и постави на негово мѣсто бившия шефъ на полицията Нажибулалъ.

За по-сигурно, новия афганистански диктаторъ задържа 140-хилядна съветска армия.

Срѣдния Изтокъ - Войната между Иранъ и Иракъ надхвърля вече шестъ години. Въ началото на месецъ май т.г., иракската авиация бомбардирала Техеранъ. Дадени сѣ много жертви отъ цивилното население.

Въ последната минута

ЧЕТИРИМА БЪЛГАРИ ОТКАЗАХА ДА СЕ ЗАВЪРНАТЪ СЛЕДЪ ФУТБОЛНИТѢ СЪСТЕЗАНИЯ ВЪ МЕКСИКО

Около 10.000 българи сѣ поискали разрешение да присѣтствуватъ на футболнитѣ състезания за свѣтовната купа въ Мексико. Властитѣ въ София сѣ разрешили само на 100 души да заминатъ, като цената на тура е 4.440 лева, въ които сѣ включени сто \$ въ валута. На следващия денъ, следъ като българскиятъ тимъ бѣ елиминиранъ, футболитѣ и групата трѣбвало да се завърнатъ.

Отъ групата минаваща презъ Чикаго сѣ потърсили азилъ трима души, а отъ тази, минаваща презъ Хюстонъ, Тексасъ, още единъ човѣкъ.

На новитѣ емигранти - добре дошли въ свободния свѣтъ !

КООРДИНАЦИОНЕНЪ ЦЕНТЪРЪ

за информация и сътрудничество на българските организации
във изгнание

D=6000 Frankfurt/M, 14.V.1986
Postfach 550212

AMNESTY INTERNATIONAL
1 Easton Street,
London WC1X 8DJ
England

КОПИЕ: за българските
организации на български

Re: BULGARIA EUR/15/03/86, ISBN: 0 86210 097 6

Б.Н.Ф. е колективен член от 1974 година на Българския Координационен Център със седалище Франкфурт - Германия. Този Център постоянно връчва меморандуми от името на Българската Емиграция до различните Международни Конференции и навсякъде където се налага.

На 14 май 1986 год., Координациония

Център е изпратил Меморандум до Международната Организация Амнести Интернационал в защита на българските малцинства и българите в съседните наши страни. Ние сме сигурни, че е от интерес за нашите читатели да знаят за този меморандум и за тази акция, с която целъ го публикуваме във превод на български езикъ.

Dear Sirs,

Благодаримъ много за изпратеното Ваше издание относно **БЪЛГАРИЯ**. Във връзка с него, Координационният център на българските организации във изгнание си позволява да Ви обърне внимание на следното:

- I. Тръбва да се има предвидъ, че Българските емигрантски организации, ръководени от демократическия духъ въ борбата противъ всъкакъвъ видъ диктатура и за свобода на своя народъ, не одобряватъ начина, по който днешното Българско правителство процедури съ българизиране имената на мохамеданското население въ страната, въпреки че тѣзи имена сж паложени съ състрашни жестокости на частъ отъ българското население по време на 482 годишното робство подъ турцитѣ.
- II. Ние си позволяваме да обърнемъ внимание на уважаемата организация "АМНЕСТИ ИНТЕРНАЦИОНАЛЪ", че много по-лоши и по-жестоки случки отъ този родъ сж ставали и ставатъ дори и сега спрямо българското население въ българските области, окупирани сега отъ съседитѣ на България:
 1. Въ това отношение на първо мѣсто трѣбва да обърнемъ внимание върху поведението на гръцките власти въ Егейска Македония и Егейска Тракия. На това население тамъ още следъ I.свѣтвна война сж замѣнени насила българските имена съ гръцки и сж унищожени всички български училища и църкви. Но понеже елинизацията, въпреки терора, все още не е успѣла, гръцитѣ принуждаватъ тамошнитѣ българи да даватъ клетва предъ Бога и полицията, че те престанатъ да употребяватъ българския си езикъ. (Приложение № 1 - фотокопие отъ гръцкия вестникъ "Сфера")
 2. По сѣщия начинъ сж замѣнени българските имена съ сръбски, отъ повече отъ 100 години, и въ Българската Мораво-Нишавска област подъ сръбско господство. За жестокоститѣ на сърбитѣ по това време свидетелствува най-добре делегата въ БЕРЛИНСКИЯ КОНГРЕСЪ, генералъ Анучинъ, въ книгата си "Берлинския конгресъ", издадена въ 1912 г., въ която употребява израза "страшни безобразия" (Приложение № 2).
 3. Въ по-мѣка форма е станало и все още става денационализирането на българското население въ Добруджа, която отъ 107 години е подъ румънска власт. Отъ приложение № 3 се вижда, че румънитѣ навремето не сж искали въобще да приематъ българската Добруджа въ замѣна на отнетата имъ отъ Русия тѣхна областъ Бесарабия.
 4. Да се има предвидъ, че Турция днесъ провежда много по-жестока денационализация, придружена съ масови убийства, надъ ерменцитѣ и курдитѣ въ с.и.Турция, както бѣ

и съ българитѣ въ ю.и.Тракия следъ 1903 година. Начинътъ, по който бѣха избити и унищожени къмъ 2,000,000 арменци въ 1915 г.бѣ предаденъ по нѣмската телевизи- зия на 21 априль 1986 г. на II-та нѣмска програма (Приложение № 4).

5. Относно употребенитѣ отъ Васъ думи на стр.26 "МАКЕДОНСКО МАЛЦИНСТВО" въ Бълга- рия, отнасящи се до несъществуващата Македонска "НАЦИЯ", позволяваме си да Ви обърнемъ внимание, че такова малцинство не съществува и то е едно чисто комуни- стическо понятие, нѣмашо нищо общо съ действителността. То бѣ създадено презъ 1946 година отъ Сталинъ и Тито, и одобрено отъ тогавашния български министъръ- председателъ Георги Димитровъ (също отъ Македония), за да може да се обединятъ тритѣ части на Македония (отъ Югославия, Гърция и България) въ една отдѣлна дър- жава МАКЕДОНИИ, презъ която СССР да може да излѣзе на Бѣлото море. Понеже частъта отъ Македония подъ Гърция не бѣ въ комунистически рѣще, Сталинъ подтикна въста- нието на Маркосъ тамъ. То обаче бѣ потушено, а Тито следъ това (1948) се отдрѣпна отъ Съветския блокъ, и като реакция срещу Сталинъ и останалата въ Съветския блокъ България, продължи да счита населението на Македония не за българско, а за нѣкаква нова несъществуваща македонска "НАЦИЯ". Той прояви дори и нахалство- то да иска да кжса БЪЛГАРСКИ ЗЕМИ отъ България - Пиринската областъ - за да си допълнелъ своята "нова" Македония.

За да можете да се увѣрите добре какво е било и какво е населението на Македо- ния отъ повече отъ 1200 години насамъ, молимъ Ви да обърнете внимание на ста- тистикитѣ отъ голѣми европейски учени, показани на приложение № 5. Също да обър- нете внимание още единъ пътъ на приложение № 1, въ което е показано, че гърци- тѣ принуждаватъ населението на Македония и Тракия да не говори БЪЛГАРСКИ, ко- ето значи, че тѣ и днесъ считатъ това население за българско.

Също молимъ да обърнете внимание и на приложение № 6 - книгата на сърбина Сте- фанъ Верковичъ "Топографическо-етнографический очеркъ Македонии", въ която се говори само за българи въ Македония, но не за "македонци" или сърби.

III.Ние знаемъ, че Вашата работа е много трудна за установяване на истината, особено въ случая съ българския народъ, който днесъ цѣлиятъ се намира подъ робство (въ Българската държава подъ Руско-болшевишко робство, въ Югославия подъ ослабено ко- мунистическо-сърбско робство, въ Румъния също подъ комунистическо, а въ Гърция и Турция - само подъ гръцко и турско робство, но при политически по свободенъ режимъ).

Тази трудностъ се увеличава още повече, като се има предвидъ човѣшката психология - да стои човѣкъ мирно тамъ, където е добре нахраненъ и по-свободенъ. Това изпол- зуватъ днесъ гърци, турци и сърби, и се мъчатъ да принудятъ българското население да се откаже и отъ народността си.

Въпрѣки това, молимъ Ви да имате предвидъ съдбата на цѣлия български народъ (При- ложение № 7), който бѣ жестоко разкъсанъ на Берлинския конгресъ (13.7.1878) - (Приложение № 8), а въ 1944 година частъта му отъ Българската държава бѣ подарена на Сталинъ отъ недалновиднитѣ тогавашни политици Чърчилъ и Рузвелтъ.

Най-голѣмата ни молба се отнася да направите каквото можете за да се възвърнатъ българскитѣ имена на българското население въ Македония, Тракия, Моравската об- ластъ и Добруджа, и да се отворятъ тамъ пакъ българскитѣ училища и църкви, както бѣ въ миналото и както сж показани въ статистикитѣ на американския ученъ ЛЕОНЪ ДОМЪНИАНЪ въ приложение № 5.

Съ надежда, че единъ день при една Свободна Обединена Европа ще изчезне всѣкакъвъ видъ денационализация, дискриминация и подтисничество въ нашата стара Европа, и че всѣки народъ ще може да живѣе и се развива споредъ своитѣ разбирания и обичаи

оставаме съ голѣмо почитание

(Д-ръ Иванъ БАНКОВСКИ)

Печатано отъ оригинала

- Генераленъ секретаръ на Координационния центъръ

На 31 Мартъ 1986 г. почина в Чикаго активния български емигрантъ

АЛЕКСАНДЪРЪ ЙОНКОВЪ

роденъ в Никополско на 14 Юний 1912 год. Като запасенъ офицеръ, той е билъ интерниранъ и сѣденъ в България. Успѣва да избѣга презъ 1951 год. за Гърция. Многократно отива в България за противокмунистическа дейность.

Въ Чикаго идва презъ 1956 г. където изгради своя новъ животъ и семейство.

Дългогодишенъ членъ на Б.Н. Ф., той винаги бѣше на поста си въ борбата срещу комунизма.

Само бѣ обичанъ и уважаванъ отъ всички негови приятели.

Б.Н.Ф. изказва най-сърдечни съболезнования на фамилията му.

На 16 Априль 1986 г. почина в Чикаго дългогодишния членъ на БНФ,

МЛАДЕНЪ ЙОНЧЕВЪ

роденъ 1903 год. в Видинско. Той напусна България следъ нейното заробване и изгради новъ животъ в Чикаго, но никога не забрави своята Родина.

Богъ да го прости !

Вѣчна да бѣде паметта му!

На 17 мартъ 1986 г. почина в София

РАЙНА ИВ. МАРКОВА 1906 - 1986

майка на Георги Марковъ, авторъ на "Задочни репортажи за България", убитъ презъ 1978 в Лондонъ съ отровенъ чадъръ от Д.С. и "братската" помощ на К.Г.Б.

Следъ убийството на Георги Марковъ тя се държа достойно предъ палачитѣ и безъ страхъ заяви предъ италианското списание "Il settimanale" и радиото: "Губя втори синъ отъ руска отрова".

Въпрѣки моралния тероръ на московскитѣ слуги, тя не преклони глава до последния си дѣхъ и умря като майка на герой.

Богъ да я прости

Изминаха 9 месеца отъ така ранната кончина на нашия отецъ Тома. Неговата загуба се чувствува все по-осезателно съ всѣки изминатъ день както отъ неговата фамилия, така и отъ родолюбивата българска емиграция, която имаше щастието да го познава.

Следъ единъ животъ в Родината, отдаденъ на борба срещу безбожния комунизъмъ, отецъ Тома продължи своята дейность въ свободния свѣтъ, като най-активно участвува въ основаването на една отъ малкото независими българска църкви. Не ще бѣдатъ забравени неговитѣ слова и богослужения, изпълнени съ любовъ къмъ страдащия ни народъ, дълбоко почитание къмъ всички паднали отъ вражеска комунистическа ръка и вѣра и надежда въ бъдещето на България, свободна и независима.

Вѣчна паметъ на нашия отецъ !

ВЪ АМЕРИКАНСКАТА ПРЕСА

By David Binder

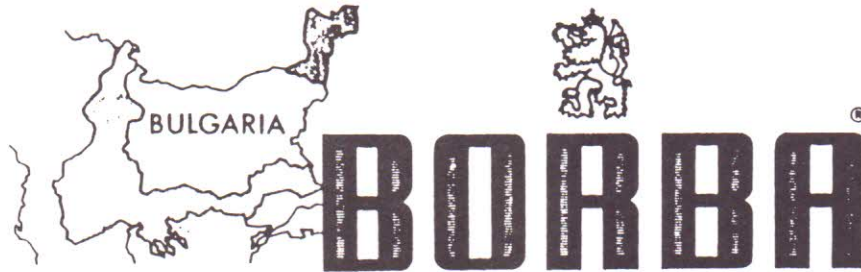
Bulgaria, 20 Years Later

Подъ заглавието "България, 20 години по-късно" известниятъ американски журналистъ Давидъ Биндеръ публикува статия въ високо реномираното списание "Време" излизащо въ Вашингтонъ, броя отъ августъ 1985 година.

Давидъ Биндеръ е билъ кореспондентъ въ България презъ 1967 год. и сега следъ 20 години, отива отново тамъ. Той описва съ факти, днешното положение въ България подъ комунистическия режимъ.

Ние цитираме само единъ пасажъ отъ статията на Биндеръ: "Светизирането на България започна веднага следъ като армията на Маршалъ Толбухинъ окупира страната въ 1944 година. Поставена на власть, подъ закрилата на съветскитѣ танкове, българската комунистическа партия, проведе най-кръвавия отъ всички комунистически преврати станали въ Източна Европа..."

Статията е пълна съ много факти изобличаващи натрапеното отъ Москва управление.

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

ВЪ РЕДАКЦИЯТА НА БОРБА СЕ ПОЛУЧИХА
 СЛЕДНИТЕ КНИГИ И СПИСАНИЯ:

"Свобода", брой 105 - 106

"Заветъ", брой 84, издание на свободната
 българска Източно-православна черква -
 "Св. Иванъ Рилски" Мелбърнъ, редакторъ
 Д-ръ Ахпаповъ.

"Народна воля", брой 6, издание на анар-
 хиститъ.

"АВН", CORRESPONDENCE № 6, бюлетинъ на
 Антиболшевишкия блокъ на народитъ.

"Македонска Трибуна", двуседмично издание
 на Ц.К. на М.П.О. брой 2966. Съдържа
 интересна статия "Опасностъ за автоно-
 мията на атонската манастирска републи-
 ка.

"Свободенъ Народъ", 99/100, 101/102 1986
 издание на Българската Социалистическа
 Партия въ изгнание.

"Нашъ път", два броя отъ март и май 1986
 издание на анархиститъ.

"АВН" CORESPONDENCE № 2, 1986

"Изтокъ", № 2, мартъ 1986, на френски

"Pomost" № 3 и № 4 - месечно издание на
 полскитъ емигранти.

"Pro Fratrobos", Aug. - Sept 1985, на ита-
 лиански, посвѣтена на Св. Св. Кирилъ и
 Методий.

"Зора", брой 31, национално българско спи-
 сание съ редакторъ г-нъ Ц. Ивановъ.

"Странна епоха", стихове отъ Георги Пет-
 ровъ, на български, 56 стр., издание
 на "Българска реч".

"Desert fantasies", стихове отъ Димитъръ
 Георгиевъ, на английски, 64 стр., 1986

"Христосъ Спасителя", "Христосъ изцерите-
 ля" и др., религиозна литература. Може
 да се набавятъ безплатно чрезъ редакци-
 ята на "Борба".

РЕДАКЦИЯТА НА БОРБА РАЗПОЛАГА СЪ СЛЕДНИТЕ
 КНИГИ, КОИТО МОГАТЪ ДА СЕ ДОСТАВЯТЪ

НЕЗАБАВНО

1. Works of Bulgarian Emigrants,
 an Annotated Bibliography отъ Д-ръ
 Георги Паприковъ, 691 стр. на англий-
 ски, твърда подвързия. Този монументаленъ трудъ съдържа 1579 описания на
 български творби, излъзали въ емигра-
 ция отъ 1944 до 1985 година. 30 Дол.
2. Половинъ вѣкъ борба противъ комунизъ-
 ма за свободата на България отъ Д-ръ
 Иванъ Дочевъ, описва борбитъ на бъл-
 гарската младежъ противъ комунизъма.
 244 стр. Цена 20 Дол.
3. Яремъ и палачи отъ Д. Загорски описва
 частъ отъ произволитъ на М.В.Р. върху
 живота на българския народъ следъ 9ти
 Септемврий 1944. Цена 15 Дол.
4. Заочни репортажи - Марковъ I томъ 20
 " " II томъ 20 Дол
5. Червения бай Ганьо - Цанковъ 12 Дол
6. Литературни есета - Марковъ 8 Дол
7. Социализъма - Костовъ 12 Дол
8. Царъ Симеонъ - изд. 1938 г. 10 Дол
9. Калейдоскопъ - игри и задачи 5 Дол
10. Руската дипломация изд 1914 г 5 Дол
11. Песнопойка (стари шлагери) 5 Дол
12. Мъдростъ и Афоризми 12 Дол
13. Българска кухня 12 Дол
14. Кой спаси еврейтъ въ България 8 Дол